



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 3 ΜΑΪΟΥ 1965

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
77

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

(2)

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

299. Περί καθορισμού του όριου ηλικίας διορισμού του Γεν. Γραμματέως της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών. 1
300. Περί όρισμού ειδικών τυπικών προσόντων διορισμού εις τους εισαγωγικούς βαθμούς του έξ επιμελητών, βοηθών και παρασκευαστών προσωπικού της Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής Αθηνών. 2
301. Περί καταργήσεως και υποβιβασμού δημοτικών σχολείων 3

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- Περί αναδημοσιεύσεως των κειμένων της μεταξύ Ελλάδος και Γαλλίας Συμβάσεως «περί άποφυγής της διπλής φορολογίας κ.λ.π.» 4

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 299

Περί καθορισμού του όριου ηλικίας διορισμού του Γεν. Γραμματέως της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει την παρ. 1 του άρθρου 7 και την παρ. 2 του άρθρου 1 του από 23)31.12.1955 Β.Δ. «περί εφαρμογής του υπαλληλικού Κώδικος επί των υπαλλήλων των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου», την υπ' αριθ. 30)15.1.65 σύμφωνον γνωμοδότησιν του Ανωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Υπηρεσιών και την υπ' αριθ. 165)3.3.65 σύμφωνον γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Επικρατείας, προτάσει των επί της Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και του Συντονισμού Υπουργών, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον μόνον.

Τò όριον ηλικίας δια τόν διορισμόν εις τόν εισαγωγικόν βαθμόν της θέσεως του Γενικού Γραμματέως της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών όρίζεται εις τò 55ον έτος.

Είς τόν επί της Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων Υπουργόν ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος διατάγματος.

Έν Αθήναις τῆ 3 Απριλίου 1965

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 300

Περί όρισμού ειδικών τυπικών προσόντων διορισμού εις τους εισαγωγικούς βαθμούς του έξ επιμελητών, βοηθών και παρασκευαστών προσωπικού της Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής Αθηνών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει: 1) τας διατάξεις των άρθρων 21 παρ. 1 του Ν. 1811)51 και 11 του Ν.Δ. 3974)1959, 2) την υπ' αριθ. 288)12.5.1964 σύμφωνον γνώμη του Ανωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Υπηρεσιών και 3) την υπ' αριθ. 566)13.8.1964 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Επικρατείας, προτάσει των Ημετέρων Υπουργών επί της Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Συντονισμού, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον μόνον.

Τά ειδικά τυπικά προσόντα διορισμού εις τους εισαγωγικούς βαθμούς θέσεων εκάστου κλάδου του έξ επιμελητών, βοηθών και Παρασκευαστών προσωπικού της Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής Αθηνών, του προβλεπομένου εις τὰ υπ' αριθ. 1234)61 (ΦΕΚ 73) και 789)62 (ΦΕΚ 201) Β.Δ., όρίζονται ως άκολούθως:

Α' Κατηγορίας.

1. Δια τόν κλάδον Α1 Έπιμελητών Έργαστηρίου Γεωργικής Υδραυλικής: Πτυχίον Σχολής Πολιτικών Μηχανικών Ε.Μ. Πολυτεχνείου ή Πολυτεχνικής Σχολής Πανεπιστημίου ή Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής ή Γεωπονικής και Δασολογικής Σχολής (Τμήματος Γεωπονίας) Πανεπιστημίου της ήμεδαπής ή ισοτίμου της άλλοδαπής.

2. Δια τόν Κλάδον Α2 Έπιμελητών Έργαστηρίου Φυσικής και Γεωργικής Μετεωρολογίας: Πτυχίον Φυσικομαθηματικής Σχολής (Φυσικού ή Χημικού Τμήματος) Πανεπιστημίου της Σχολής Χημικών Μηχανικών Πολυτεχνείου ή Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής ή Γεωπονικής και Δασολογικής Σχολής (Τμήματος Γεωπονίας) Πανεπιστημίου της ήμεδαπής ή ισοτίμων της άλλοδαπής.

3. Δια τόν Κλάδον Α3 Έπιμελητών Έργαστηρίου Συστηματικής Βοτανικής: Πτυχίον Φυσικομαθηματικής Σχολής (Φυσιογνωστικού Τμήματος) Πανεπιστημίου ή Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής ή Γεωπονικής και Δασολογικής Σχολής (Τμήματος Γεωπονίας) Πανεπιστημίου της ήμεδαπής ή ισοτίμων της άλλοδαπής.

4. Δια τούς Κλάδους:

α) Α4 Έπιμελητών Έργαστηρίου Γενικής και Ειδικής Γεωργίας.

β) Α5 'Επιμελητών 'Εργαστηρίου 'Αμπελουργίας και Ζωολογίας.

γ) Α6 'Επιμελητών 'Εργαστηρίου Δενδροκομίας.

δ) Α7 'Επιμελητών 'Εργαστηρίου Γενικής και Ειδικής Ζωοτεχνίας.

Πτυχίον 'Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής ή Γεωπονικής και Δασολογικής Σχολής (Τμήματος Γεωπονίας) Πανεπιστημίου τής ήμεδαπής ή ισοτίμων τής άλλοδαπής.

5. Διά τόν Κλάδον Α8 'Επιμελητών 'Εργαστηρίου Γεωργικών Βιομηχανιών: Πτυχίον Φυσικομαθηματικής Σχολής (Χημικού Τμήματος) Πανεπιστημίου ή Σχολής Χημικών Μηχανικών Πολυτεχνείου ή 'Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής ή Γεωπονικής και Δασολογικής Σχολής (Τμήματος Γεωπονίας) Πανεπιστημίου τής ήμεδαπής ή ισοτίμων τής άλλοδαπής.

6. Διά τόν Κλάδον Α9 'Επιμελητών 'Εργαστηρίου Σηροτροφίας και Μεταξουργίας τὰ προσόντα διορισμού εἰς Α3 Κλάδον.

7. Διά τόν Κλάδον Α10 'Επιμελητών Φροντιστηρίου Γεωργικής Οικονομίας τὰ προσόντα διορισμού εἰς τοὺς Κλάδους Α4, Α5, Α6, Α7.

8. Διά τόν Κλάδον 'Επιμελητοῦ 'Εργαστηρίου Γεωργικής Χημείας: Πτυχίον 'Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής ή Γεωπονικής και Δασολογικής Σχολής (Τμήματος Γεωπονίας) Πανεπιστημίου τής ήμεδαπής ή ισοτίμων τής άλλοδαπής.

9. Διά τόν Κλάδον 'Επιμελητοῦ 'Εργαστηρίου Φυσιολογίας και Μορφολογίας Φυτῶν: Πτυχίον 'Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής ή Γεωπονικής Σχολής ή Γεωπονικής και Δασολογικής Σχολής (Τμήματος Γεωπονίας) Πανεπιστημίου ή Σχολής Χημικών Μηχανικών Πολυτεχνείου ή Φυσικομαθηματικής Σχολής (Χημικού Τμήματος) Πανεπιστημίου τής ήμεδαπής ή ισοτίμων τής άλλοδαπής.

10. Δι' ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω Κλάδους 'Επιμελητῶν 'Εργαστηρίων και Φροντιστηρίων, ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω προσόντων, ἀπαιτεῖται και εἰδική ἐπίδοσις εἰς τόν Κλάδον δι' ὃν προορίζονται.

11. Διά τόν Κλάδον Α11 Βοηθῶν 'Εργαστηρίου Γεωργικής Μηχανολογίας: Πτυχίον Φυσικομαθηματικής Σχολής (Φυσιολογικοῦ ή Χημικοῦ Τμήματος) Πανεπιστημίου ή Σχολής Χημικών Μηχανικών Πολυτεχνείου ή 'Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής ή Γεωπονικής και Δασολογικής Σχολής (Τμήματος Γεωπονίας) Πανεπιστημίου τής ήμεδαπής ή ισοτίμων τής άλλοδαπής.

12. Διά τόν Κλάδον Α12 Βοηθῶν 'Εργαστηρίου Γενικής Χημείας: Πτυχίον Φυσικομαθηματικής Σχολής (Χημικού Τμήματος) Πανεπιστημίου ή Σχολής Χημικών Μηχανικών Πολυτεχνείου τής ήμεδαπής ή ισοτίμων τής άλλοδαπής.

13. Διά τόν Κλάδον Α13 Βοηθῶν 'Εργαστηρίου Γεωργικής Χημείας: Πτυχίον 'Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής ή Γεωπονικής και Δασολογικής Σχολής (Τμήματος Γεωπονίας) Πανεπιστημίου τής ήμεδαπής ή ισοτίμων τής άλλοδαπής.

14. Διά τόν Κλάδον Α14 Βοηθῶν 'Εργαστηρίου Φυσικής και Γεωργικής Μετεωρολογίας, τὰ προσόντα διορισμού εἰς τόν Κλάδον Α11.

15. Διά τόν Κλάδον Α15 Βοηθῶν 'Εργαστηρίου Φυσιολογίας και Μορφολογίας Φυτῶν: Πτυχίον Φυσικομαθηματικής Σχολής (Φυσιολογικοῦ ή Χημικοῦ Τμήματος) Πανεπιστημίου ή Σχολής Χημικών Μηχανικών Πολυτεχνείου ή 'Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής ή Γεωπονικής και Δασολογικής Σχολής (Τμήματος Γεωπονίας) Πανεπιστημίου τής ήμεδαπής ή ισοτίμων τής άλλοδαπής.

16) Διά τοὺς Κλάδους:

α) Α16 Βοηθῶν 'Εργαστηρίου Φυτοπαθολογίας.

β) Α17 Βοηθῶν 'Εργαστηρίου Γενικής και Ειδικής Γεωργίας.

γ) Α18 Βοηθῶν 'Εργαστηρίου 'Αμπελουργίας και Ζωολογίας.

δ) Α19 Βοηθῶν 'Εργαστηρίου Δενδροκομίας.

ε) Α20 Βοηθῶν 'Εργαστηρίου Γενικής και Ειδικής Ζωοτεχνίας, τὰ προσόντα διορισμού εἰς τοὺς Κλάδους Α11 και Α14.

17. Διά τόν Κλάδον Α21 Βοηθῶν 'Εργαστηρίου Γεωργικών Βιομηχανιών: Πτυχίον Φυσικομαθηματικής Σχολής (Χημικού Τμήματος) Πανεπιστημίου ή Σχολής Χημικών Μηχανικών Πολυτεχνείου ή 'Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής ή Γεωπονικής και Δασολογικής Σχολής (Τμήματος Γεωπονίας) Πανεπιστημίου τής ήμεδαπής ή ισοτίμων τής άλλοδαπής.

18. Διά τόν Κλάδον Α22 Βοηθῶν 'Εργαστηρίου Σηροτροφίας και Μεταξουργίας τὰ προσόντα διορισμού εἰς τόν Κλάδον Α15.

19. Διά τόν Κλάδον Α23 Βοηθῶν Φροντιστηρίου 'Ανωτέρων Μαθηματικῶν και Θεωρητικῆς Μηχανικής: Πτυχίον Φυσικομαθηματικής Σχολής (Μαθηματικοῦ Τμήματος) Πανεπιστημίου τής ήμεδαπής ή ισοτίμων τής άλλοδαπής.

20. Διά τόν Κλάδον Α24 Βοηθῶν Φροντιστηρίου Πολιτικῆς Οικονομίας: Πτυχίον Τμήματος Πολιτικῶν και Οικονομικῶν 'Επιστημῶν τής Νομικῆς Σχολής Πανεπιστημίου τής ήμεδαπής ή ισοτίμων ἀμοταγούς Σχολής τής ήμεδαπής, ή τής 'Ανωτάτης Σχολής Οικονομικῶν και 'Εμπορικῶν 'Επιστημῶν ή τής 'Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής 'Αθηνῶν ή τοῦ Γεωπονικοῦ Τμήματος τής Γεωπονικής και Δασολογικής Σχολής τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

21. Διά τόν Κλάδον Βοηθοῦ 'Εργαστηρίου Γαλακτοκομίας: Πτυχίον 'Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής ή Γεωπονικής και Δασολογικής Σχολής (Τμήματος Γεωπονίας) Πανεπιστημίου τής ήμεδαπής ή ισοτίμων τής άλλοδαπής.

22. Διά τόν Κλάδον Βοηθοῦ 'Εργαστηρίου Γενετικής: Πτυχίον 'Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής ή Γεωπονικής και Δασολογικής Σχολής (Τμήματος Γεωπονίας) Πανεπιστημίου ή Φυσικομαθηματικής Σχολής (Φυσιολογικοῦ Τμήματος) Πανεπιστημίου τής ήμεδαπής ή ισοτίμων τής άλλοδαπής.

23. Διά τόν Κλάδον Βοηθοῦ Φροντιστηρίου Εἰσαγωγῆς εἰς τήν Γεωργίαν και Συγκριτικῆς Γεωργίας: Πτυχίον 'Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής ή Γεωπονικής και Δασολογικής Σχολής (Τμήματος Γεωπονίας) Πανεπιστημίου τής ήμεδαπής ή ισοτίμων τής άλλοδαπής.

Β' Κατηγορίας:

1. Διά τόν Κλάδον Β2 Παρασκευαστῶν 'Εργαστηρίων: 'Εμπειρία.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ τῆς 'Εθνικῆς Παιδείας και Ὀργανισμῶν και Συντονισμοῦ 'Υπουργοὺς ἀνατίθειμεν τήν δημοσίευσιν και ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Μαρτίου 1965

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

(3)

B. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 301

Περί καταργήσεως και υποβιβασμού δημοτικών σχολείων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει τὰς διατάξεις: α) Τῆς παρ. 3 τοῦ ἔργου 2 τοῦ Ν.Δ. 4379)64 «περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Γενικῆς Ἐκπαίδευσως», β) τὰς κάτωθι πράξεις τῶν περιφερειακῶν συμβουλίων στοιχειώδους ἐκπαίδευσως τῶν Νομῶν: 1) Ἀττικῆς Α' 8)64, 2) Ἀττικῆς Β' 8)64, 3) Κορινθίας 8)64, 4) Λέσβου 10)64, 5) Δωδεκανήσου 6)64, 6) Κυκλάδων 7)64, 7) Σάμου 5)64, 8) Τρικάλων 9)64, 9) Καρδίτσης 7)64, 10) Λαρίσης 6)64, 11) Θεσσαλονίκης 7)64, 12) Πιερίας 8)64, 13) Καβάλας 11)64, 14) Ἐβρου 10)64, 15) Λακωνίας 7)64, 16) Ἀρκαδίας 7)64, 17) Μεσσηνίας 7)64, 18) Ἡλείας 8)64, 19) Κεφαλληνίας 7)64, 20) Κερκύρας 10)64, 21) Θεσπρωτίας 7)64, 22) Ἀρτης 8)64, 23) Λευκάδος 7)64, 24) Ἰωαννίνων 8)64, 25) Πρεβέζης 6)64, 26) Χανίων 9)64, 27) Ἡρακλείου 8)64, 28) Ρεθύμνης 9)64, 29) Φωκίδος 10)64, 30) Εὐρυτανίας 7)64, 31) Εὐβοίας 9)64, 32) Κοζάνης 9)64, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 202)10.3.65 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ἐργασιαμάτων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Καταργοῦνται τὰ κάτωθι δημοτικά σχολεῖα:

- Ἐκπ)κῆς περιφ. Γ' Ἀθηνῶν
Τὸ 4)θέσιον 63ον δημοτικὸν σχολεῖον.
- Ἐκπ)κῆς περιφ. Κοζάνης
Τὸ μῆς θέσεως δημ.)λου δημοτ. σχολ. Γαλιάνας.
- Ἐκπ)κῆς περιφ. Λευκάδος
Τὸ μῆς θέσεως δημ.)λου δημοτ. σχολ. Ρουπακιάς Ἀγ. Πέτρου.

Ἄρθρον 2.

Υποβιβάζονται τὰ κάτωθι δημοτικά σχολεῖα μειουμένων τῶν θέσεων δημοδιδασκάλων αὐτῶν ὡς κάτωθι:

- Ἐκπ)κῆς περιφ. Σικυῶνος
Μικροῦ Βάλτου ἀπὸ δύο εἰς μίαν.
- Ἐκπ)κῆς περιφ. Α' Λέσβου
Σκοπέλου ἀπὸ ἐννέα εἰς ἑπτὰ.
- Ἐκπ)κῆς περιφ. Β' Λέσβου
Ἀγ. Παρασκευῆς ἀπὸ ὀκτὼ εἰς ἑπτὰ
Καλλονῆς ἀπὸ ἕξι εἰς πέντε
Στύφης ἀπὸ πέντε εἰς τέσσαρας
Λαριῶνος ἀπὸ δύο εἰς μίαν.
- Ἐκπ)κῆς περιφ. Α' Πειραιῶς
9ον Πειραιῶς ἀπὸ ἕξι εἰς τέσσαρας.
- Ἐκπ)κῆς περιφ. Β' Πειραιῶς
19ον Πειραιῶς ἀπὸ τέσσαρας εἰς δύο
24ον Πειραιῶς ἀπὸ ἕξι εἰς πέντε.
- Ἐκπ)κῆς περιφ. Α' Ρόδου
Κατταβιάς ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο
Ἀπολλώνων ἀπὸ τέσσαρας εἰς τρεῖς
1ον Τριαυτῶν ἀπὸ πέντε εἰς τέσσαρας
- Ἐκπ)κῆς περιφ. Β' Ρόδου
2ον Ἀφάντου ἀπὸ ἕξι εἰς πέντε.
- Ἐκπ)κῆς περιφ. Κῶ
Ἀσφενδιῶ ἀπὸ ἕξι εἰς πέντε
Μουσουλμανοπαίδων πόλεως Κῶ ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο.
- Ἐκπ)κῆς περιφ. Καλύμνου
Βαθείας Καλύμνου ἀπὸ τέσσαρας εἰς τρεῖς
1ον Ἀγίας Μαρίνης—Λέρου ἀπὸ ἕξι εἰς πέντε

Λακκίου—Λέρου ἀπὸ ὀκτὼ εἰς ἑπτὰ
2ον Καλύμνου ἀπὸ ἐννέα εἰς ὀκτὼ.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Σύρου
Καλλονῆς—Τήνου ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο
Κτικάδου—Τήνου ἀπὸ δύο εἰς μίαν
5ον Ἐρμουπόλεως ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο
Ἰστερνίων—Τήνου ἀπὸ δύο εἰς μίαν

Ἐκπ)κῆς περιφ. Σάμου
2ον Βαθέος Σάμου ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο
Κοντακίικων ἀπὸ τέσσαρας εἰς τρεῖς
1ον Μαραθνοκάμπου ἀπὸ τέσσαρας εἰς τρεῖς
Χώρας ἀπὸ τέσσαρας εἰς τρεῖς
2ον Μυτιληνῶν ἀπὸ πέντε εἰς τρεῖς
1ον Βαθέος Σάμου ἀπὸ πέντε εἰς τέσσαρας

Ἐκπ)κῆς περιφ. Γ' Λαρίσης
Ἀμπελακίων ἀπὸ τέσσαρας εἰς τρεῖς

Ἐκπ)κῆς περιφ. Α' Τρικάλων
Διαλεκτοῦ ἀπὸ πέντε εἰς τέσσαρας

Ἐκπ)κῆς περιφ. Β' Τρικάλων
Πολυνερίου ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Α' Καρδίτσης
Ἀνάβρας ἀπὸ ἕξι εἰς πέντε
Κυψέλης ἀπὸ τέσσαρας εἰς τρεῖς
Ρούσου ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Α' Θεσσαλονίκης
6ον Καλαμαριάς ἀπὸ δέκα εἰς ὀκτὼ.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Β' Θεσσαλονίκης
18ον Θεσσαλονίκης ἀπὸ ἕξι εἰς πέντε
Λητῆς ἀπὸ ἕξι εἰς πέντε.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Δ' Θεσσαλονίκης
64ον Θεσσαλονίκης ἀπὸ πέντε εἰς τέσσαρας
65ον Θεσσαλονίκης ἀπὸ ἕξι εἰς πέντε
68ον Θεσσαλονίκης ἀπὸ ἕξι εἰς πέντε.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Α' Πιερίας
1ον Κορινθοῦ ἀπὸ ἐννέα εἰς ἕξι.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Σταγείρων
Ἀρναίας ἀπὸ ὀκτὼ εἰς ἑπτὰ.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Σιντικῆς
Μοναστηρακίου ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Α' Καβάλας
Κεχροκάμπου ἀπὸ πέντε εἰς τέσσαρας
Λεκάνης ἀπὸ ἕξι εἰς πέντε.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Ἀλεξανδρουπόλεως
Νέας Χιλῆς ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Λακεδαιμόνος
Ἀναβρυτῆς ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Λακωνικῆς
Πετρίνης ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Καλαμῶν
1ον Καλαμάτας ἀπὸ ἐννέα εἰς ὀκτὼ
Ἀριοχωρίου ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Πυλίας
Εὐαγγελισμοῦ ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο
Κρεμμυδίων ἀπὸ τέσσαρας εἰς τρεῖς

Ἐκπ)κῆς περιφ. Μαντινείας
Κερασέας ἀπὸ δύο εἰς μίαν
Ζευρολατιοῦ ἀπὸ δύο εἰς μίαν
Χρυσοθισίου ἀπὸ δύο εἰς μίαν
Ἐλαιοχωρίου ἀπὸ τέσσαρας εἰς τρεῖς
Κολλινῶν ἀπὸ πέντε εἰς τέσσαρας

Ἐκπ)κῆς περιφ. Γορτυνίας
Σέρβου ἀπὸ τέσσαρας εἰς τρεῖς
2ον Λαγκαδίων ἀπὸ τέσσαρας εἰς τρεῖς

Ἐκπ)κῆς περιφ. Μεγαλοπόλεως
Ἀνεμοδουρίου ἀπὸ δύο εἰς μίαν

Ἐκπ)κῆς περιφ. Πύργου
Ἀπλοχωρίου ἀπὸ δύο εἰς μίαν
Μουριάς ἀπὸ δύο εἰς μίαν

Ἐκπ)κῆς περιφ. Λεχαιῶν
Δάφνης ἀπὸ δύο εἰς μίαν

Ἐκπ)κῆς περιφ. Κεφαλληνίας
Βαλτῶν ἀπὸ δύο εἰς μίαν
Φάρσων ἀπὸ δύο εἰς μίαν
Φαρακλάτων ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο
Χαυδάτων ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Α' Ἄρτης
Κούλιας ἀπὸ δύο εἰς μίαν

Ἐκπ)κῆς περιφ. Β' Ἄρτης
Ἄνω Γραικικοῦ ἀπὸ δύο εἰς μίαν
Γουριανῶν ἀπὸ δύο εἰς μίαν
Κουκουλίων ἀπὸ δύο εἰς μίαν

Ἐκπ)κῆς περιφ. Φιλιατῶν
Ἀχουρίων—Βαβουρίου ἀπὸ δύο εἰς μίαν

Ἐκπ)κῆς περιφ. Α' Κερκύρας
Βασιλατικῶν ἀπὸ τρεῖς εἰς μίαν
Μαγαζιῶν ἀπὸ δύο εἰς μίαν

Ἐκπ)κῆς περιφ. Β' Πρεβέζης
Καμαρίνας ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Α' Ἰωαννίνων
Μυροδόφνης ἀπὸ δύο εἰς μίαν
Πεσσῶν ἀπὸ δύο εἰς μίαν

Ἐκπ)κῆς περιφ. Ζαγορίου—Μετσόβου
Ἀνατολικῆς ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Πωγωνίου
Σιταριάς ἀπὸ δύο εἰς μίαν
Δεσποτικοῦ ἀπὸ δύο εἰς μίαν
Κληματιᾶς ἀπὸ τέσσαρας εἰς τρεῖς

Ἐκπ)κῆς περιφ. Α' Χανίων
Γαβαλοχωρίου ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο
10ον Χανίων ἀπὸ ἕξι εἰς πέντε.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Γ' Χανίων
Πολεμαρχίου ἀπὸ δύο εἰς μίαν
Μοθιανῶν ἀπὸ δύο εἰς μίαν
Γαλατᾶ ἀπὸ τέσσαρας εἰς τρεῖς

Ἐκπ)κῆς περιφ. Α' Ἡρακλείου
Πενταμοδίου ἀπὸ δύο εἰς μίαν

Ἐκπ)κῆς περιφ. Πεδιάδος
Πισκοπιανοῦ ἀπὸ δύο εἰς μίαν

Ἐκπ)κῆς περιφ. Μεραμβέλλου
Ἐλούντας ἀπὸ τέσσαρας εἰς τρεῖς
Βραχασίου ἀπὸ τέσσαρας εἰς τρεῖς
Ἄβρακόντε ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο
Κρητσᾶς ἀπὸ δύο εἰς μίαν
Κάτω Χωρίου Φουρνῆς ἀπὸ δύο εἰς μίαν

Ἐκπ)κῆς περιφ. Ἱεραπέτρας
Μαλῶν ἀπὸ τέσσαρας εἰς τρεῖς
Χριστοῦ ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Σητείας
Ἀποδίων ἀπὸ δύο εἰς μίαν
Παλαιοκάστρου ἀπὸ τέσσαρας εἰς τρεῖς
Ἐκπ)κῆς περιφ. Α' Ρεθύμνης
4ον Ρεθύμνης ἀπὸ πέντε εἰς τέσσαρας
Σπηλίου ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Ἰστιαίας
Πολυλόφου ἀπὸ δύο εἰς μίαν
Ἐκπ)κῆς περιφ. Ἀλμωπίας
Χρυσῆς ἀπὸ τέσσαρας εἰς τρεῖς

Ἐκπ)κῆς περιφ. Κύμης
Σκύρου ἀπὸ τέσσαρας εἰς τρεῖς
Ταξιάρχων ἀπὸ δύο εἰς μίαν
Καλημεριανῶν ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Α' Εὐρυτανίας
Σαρανταπόρου ἀπὸ δύο εἰς μίαν

Ἐκπ)κῆς περιφ. Β' Εὐρυτανίας
Προυσοῦ ἀπὸ τρεῖς εἰς δύο.

Ἐκπ)κῆς περιφ. Φωκίδος
Δαφνοχωρίου ἀπὸ δύο εἰς μίαν
Εὐπαλίου ἀπὸ τέσσαρας εἰς τρεῖς
Διακοπίου ἀπὸ δύο εἰς μίαν

Ἐκπ)κῆς περιφ. Βοΐου
Βυθοῦ ἀπὸ δύο εἰς μίαν

Ἄρθρον 3.

Μειοῦνται αἱ θέσεις τῶν βαθμῶν 8ου ἕως 6ου τοῦ κλάδου τῶν δημοδιδασκάλων κατὰ 125.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Β.Δ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαρτίου 1965

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

(4)

Περὶ ἀναδημοσίευσέως τῶν κειμένων τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας Συμβάσεως «περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας κλπ.».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Τὸ Β. Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ἀνακοινοῖ ὅτι ἐπειδὴ εἰς τὴν ἑλληνικὴν μετάφρασιν τοῦ γαλλικοῦ κειμένου τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας συμβάσεως περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ περὶ θεσπίσεως κανόνων ἀμοιβαίας διοικητικῆς ἐπικουρίας ἐν σχέσει πρὸς τὸν φόρον ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, ἥτις ὑπεγράφη ἐν Ἀθήναις τὴν 21.8.63 καὶ ἐκυρώθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 4386)1964 (δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 192) 1964-Τεύχος Α' - τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως) παρειαφέρυσαν ὠρισμένα λάθη, δημοσιεύεται κατωτέρω, ἐκ νέου, τὸ γαλλικὸν κείμενον τῆς συμβάσεως καὶ ἡ ὀρθὴ μετάφρασις τούτου εἰς τὴν ἑλληνικὴν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαρτίου 1965

Ο ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΣΤ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΔΗΣ

CONVENTION

Entre la Grèce et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative réciproque en matière d'impôts sur le revenu

Sa Majesté le Roi des Hellènes et le Président de la République Française désireux d'éviter dans la mesure du possible les doubles impositions et d'établir des règles d'assistance réciproque en matière d'impôts sur le revenu, ont décidé de conclure une convention et ont nommé, à cet effet, pour leurs plénipotentiaires :

Sa Majesté le Roi des Hellènes

Son Excellence Monsieur Panayotis Pipinelis Premier Ministre et Ministre des Affaires Etrangères, Le Président de la République Française.

Son Excellence Monsieur Guy de Girard de Charbonnières, Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire à Athènes, lesquels après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes.

Article Ier

1. La présente convention est applicable aux impôts sur le revenu perçus pour le compte de chacun des Etats contractants, de ses subdivisions politiques et de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

Sont considérés comme impôts sur les revenus les impôts perçus sur le revenu total ou sur des éléments du revenu ainsi que les impôts sur les plus values.

2. Les dispositions de la présente convention ont pour objet d'éviter les doubles impositions qui pourraient résulter, pour les résidents de chacun des Etats contractants, de la perception simultanée ou successive dans l'un et l'autre Etats des impôts visés au paragraphe I ci-dessus.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la présente convention dans chacun des Etats contractants sont :

A. En ce qui concerne la France :

- a) l'impôt sur le revenu des personnes physiques ;
- b) la taxe complémentaire ;
- c) l'impôt sur les bénéfices des sociétés et autres personnes morales.

B. En ce qui concerne la Grèce :

l'impôt unique sur le revenu des personnes physiques et morales.

4. La convention s'appliquera aussi aux impôts futurs de nature identique ou analogue qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiqueront, au début de chaque année, les modifications apportées à leur législation fiscale pendant le cours de l'année précédente.

5. Il est entendu que, dans le cas où la législation fiscale de l'un des Etats contractants ferait l'objet de modifications affectant sensiblement la nature ou le caractère des impôts visés au paragraphe 3 du présent article, les autorités compétentes des deux Etats se concerteraient pour déterminer les aménagements qu'il serait éventuellement nécessaire d'apporter à la présente convention.

Article 2.

Pour l'application de la présente convention :

1. Le terme «France» désigne la France métropolitaine et les départements d'Outre-Mer (Guadeloupe, Guyane, Martinique et Réunion).

Le terme «Grèce» désigne les territoires du Royaume de Grèce.

2. Le terme «personne» désigne :

- a) toute personne physique ;
- b) toute personne morale ;

c) tout groupement de personnes physiques qui n'a pas la personnalité morale.

3. a) On entend par «résident d'un Etat contractant» toute personne qui, en vertu de la Législation dudit Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère analogue.

b) Lorsque, selon la disposition du paragraphe 1 ci-dessus, une personne physique est considérée comme résident de chacun des Etats contractants, le cas est résolu d'après les règles énoncées ci-dessus :

(aa) Cette personne est réputée résident de l'Etat contractant où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent. Lorsqu'elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans chacun des Etats contractants, elle est considérée comme résident de l'Etat contractant avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux).

(bb) Si l'Etat contractant où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou qu'elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats contractants, elle est considérée comme résident de l'Etat contractant où elle séjourne de façon habituelle.

(cc) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans chacun des Etats contractants ou qu'elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme résident de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité.

(dd) Si cette personne possède la nationalité de chacun des Etats contractants ou qu'elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités administratives compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

c) Lorsque, selon la disposition du paragraphe I ci-dessus, une personne morale est considérée comme résident de chacun des Etats contractants, elle est réputée résident de l'Etat contractant où se trouve son siège de direction effective. Il en est de même des sociétés de personnes et des associations qui, selon les lois nationales qui les régissent, n'ont pas la personnalité juridique.

4. Le terme «établissement stable» désigne une installation fixe d'affaires où une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

a) Constituent notamment des établissements stables :

- (aa) un siège de direction ;
- (bb) une succursale ;
- (cc) un bureau ;
- (dd) une usine ;
- (ee) un atelier ;
- (ff) une mine, carrière ou autre lieu d'extraction de ressources naturelles ;
- (gg) un chantier de construction ou de montage dont la durée dépasse douze mois.

b) On ne considère pas qu'il y a établissement stable si :

(aa) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise ;

(bb) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison ;

(cc) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seuls fins de transformation par une autre entreprise ;

(dd) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise ;

(ee) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de publicité, de fourniture d'informations,

de recherche scientifique ou d'activités analogues qui ont pour l'entreprise un caractère préparatoire ou auxiliaire.

c) Une personne agissant dans un Etat contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre Etat contractant—autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant, visé à l'alinéa (d) ci-après—est considérée comme «établissement stable» dans le premier Etat si elle dispose dans cet Etat de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, à moins que l'activité de cette personne soit limitée à l'achat de marchandises pour l'entreprise.

d) On ne considère pas qu'une entreprise d'un Etat contractant a un établissement stable dans l'autre Etat contractant du seul fait qu'elle y effectue des opérations commerciales par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

e) Le fait qu'une société domiciliée dans un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est domiciliée dans l'autre Etat contractant ou qui y affectue des opérations commerciales (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces deux sociétés un établissement stable de l'autre.

5. L'expression «autorités compétentes» désigne : dans le cas de la Grèce, le Ministre des Finances, dans le cas de la France, le Ministre des Finances, et des Affaires Economiques, ou leurs représentants dûment autorisés.

6. Pour l'application de la présente convention par l'un des Etats contractants tout terme non défini dans cette convention reçoit à moins que le contexte ne l'exige autrement, la signification que lui donnent les lois en vigueur dans l'Etat considéré, en ce qui concerne les impôts visés dans cette convention.

1. Les revenus provenant de biens immobiliers sont imposables dans l'Etat contractant où ces biens situés.

2. L'expression «biens immobiliers» est définie conformément au droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression englobe en tout cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des entreprises agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des redevances variables ou fixes pour l'exploitation des gisements minéraux, sources et autres richesses du sol ; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme biens immobiliers.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ci-dessus s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers, y compris les revenus provenant des entreprises agricoles ou forestières. Elles s'appliquent également aux bénéfices provenant de l'aliénation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 ci-dessus s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'entreprises autres que les entreprises agricoles et forestières ainsi qu'aux revenus de biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession libérale.

Article 4.

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce une activité industrielle ou commerciale dans l'autre Etat contractant par l'in-

termédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce une telle activité, l'impôt peut être perçu dans l'autre Etat sur les bénéfices de l'entreprise, mais uniquement dans la mesure où ces bénéfices sont imposables audit établissement stable.

2. Lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce une activité industrielle ou commerciale sans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chacun des deux Etats, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte et séparée exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Dans le calcul des bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imposables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 du présent article n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage ; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait que cet établissement stable a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont calculés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

Article 5.

Lorsque

a) une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant, et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières liées par des conditions acceptées ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient conclues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été obtenus par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

Article 6.

Les revenus provenant de l'exploitation en trafic international, de navires ne sont imposables que dans l'Etat contractant sur le territoire duquel ces navires sont immatriculés ou par lequel ils ont été munis de titres de nationalité.

Les revenus provenant de l'exploitation, en trafic international, d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise.

Article 7.

1. Les revenus provenant de la cession d'une participation dans une société de capitaux ne sont imposables

sables que dans l'état contractant dont le cédant est le résident.

2. Le paragraphe I ne s'applique pas quand la participation cédée fait partie de l'actif d'un établissement stable que le cédant possède dans l'autre Etat. Dans ce cas, l'article 4 est applicable.

Article 8.

1. Les sociétés résidentes de Grèce, qui possèdent un établissement stable en France, restent soumises en France, en ce qui concerne les répartitions de bénéfices qu'elles effectuent, à l'application, au titre de l'impôt sur le revenu des personnes physiques, d'une retenue à la source, dans les conditions prévues à l'article 109-2 du Code général des impôts.

Toutefois, la fraction des répartitions de bénéfices effectivement passible de la retenue susvisée ne peut dépasser le montant des bénéfices réalisés par l'établissement stable français tel que ce montant est retenu pour l'assiette de l'impôt qui frappe les bénéfices réalisés par cet établissement dans les conditions prévues par les dispositions de la présente convention.

2. Une société résidente de Grèce ne peut être soumise en France à la retenue visée au paragraphe I ci-dessus en raison de sa participation dans la gestion ou dans le capital d'une société résidente de France ou à cause de tout autre rapport avec cette société, mais les bénéfices distribués par cette dernière société et passibles de cette retenue sont, le cas échéant, augmentés pour l'assiette de ladite retenue de tous les bénéfices ou avantages que la société résidente de Grèce aurait indirectement retirés de la société résidente de France dans les conditions prévues à l'article 5 ci-dessus, la double imposition étant évitée en ce qui concerne ces bénéfices et avantages conformément aux dispositions de l'article 21.

Article 9.

1. Les dividendes distribués par une société résidente de l'un des deux Etats contractants sont imposables dans cet Etat.

Toutefois, sous réserve des dispositions de l'article 21 ci-après, lorsque le bénéficiaire des dividendes est résident de l'autre Etat contractant, ce dernier Etat conserve le droit d'imposer ces dividendes conformément à la législation générale, à moins que ce bénéficiaire ne possède un établissement stable dans l'Etat de la source des dividendes et que la participation génératrice desdits dividendes ne fasse partie de cet établissement. Dans ce cas, l'article 4 est applicable.

2. Sont considérés comme «dividendes» au sens du paragraphe 1 ci-dessus les produits d'actions, de parts de fondateur et de parts bénéficiaires ainsi que les revenus d'autres parts sociales imposés comme les revenus d'actions, d'après la législation fiscale de l'Etat dont la société distributrice est la résidente.

Article 10.

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à une personne résidente de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, l'Etat contractant d'où proviennent les intérêts qui sont payés à une personne résidente de l'autre Etat contractant conserve le droit d'imposer ces intérêts qui résulte de sa législation. S'il use de ce droit, le taux de l'imposition qu'il établit ne peut excéder les taux fixés au paragraphe 3 ci-après.

3. a) En ce qui concerne la France :
Compte tenu des dispositions actuelles de la législation fiscale française, l'imposition des intérêts des obligations et autres titres d'emprunt négociables provenant de sources françaises et payés à des personnes résidentes de Grèce sera limitée à 12%. Tous au-

tres intérêts bénéficiant à des personnes résidentes de Grèce y seront exonérés.

b) En ce qui concerne le Grèce :

Compte tenu des dispositions actuelles de la législation fiscale grecque, l'imposition des intérêts de toute nature, provenant de sources grecques et payés à des personnes résidentes de France, ne pourra excéder 10 %.

4. Le terme «intérêts» employé dans le présent article désigne les revenus des fonds publics, des obligations d'emprunt, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices, et des créances de toute nature, ainsi que tous autres produits assimilés par la législation fiscale aux revenus de sommes prêtées.

5. Les dispositions des paragraphes précédentes ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des intérêts, résident d'un Etat contractant, a dans l'autre Etat contractant d'où proviennent ces intérêts, un établissement stable auquel se rattache effectivement la créance qui les produit. Dans ce cas, l'article 4 est applicable.

Article 11

1. Les redevances en provenance de l'un des Etats contractants et payées à une personne résidente de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, l'Etat contractant d'où proviennent les redevances conserve le droit qui résulte de sa législation d'imposer ces redevances; mais le taux de l'imposition qu'il établit ne peut excéder 5 % du montant brut desdites redevances. Les autorités compétentes des deux Etats s'entendent sur les modalités d'application de cette limitation.

3. Le terme «redevances» employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou le droit à l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'un procédé ou d'une formule secrets, ainsi que pour l'usage ou le droit à l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique et pour des informations concernant des expériences d'ordre industriel, commercial ou scientifique.

4. Les gains et profits provenant de l'aliénation des biens et droits mentionnés au paragraphe 3 ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est le résident.

5. Ne sont pas traités comme redevances :

— les paiements variables ou fixes pour l'exploitation de gisements minéraux, sources ou autres richesses du sol. Pour ces revenus, l'article 3 concernant l'imposition des revenus provenant de biens immobiliers est applicable ;

— les sommes payées pour la location ou le droit d'utilisation des films cinématographiques. Dans ce cas, l'article 4 concernant l'imposition des bénéfices industriels et commerciaux est applicable.

6. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 4 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des redevances, résident d'un Etat contractant, a dans l'autre Etat contractant d'où proviennent ces redevances, un établissement stable ou une base fixe, pour l'exercice d'une profession libérale ou autre activité indépendante, auxquels le droit qui les produit se rattache effectivement. L'article 4 ou l'article 16, suivant le cas, sont alors applicables.

7. Si une redevance est supérieure à la valeur intrinsèque et normale des droits pour lesquels elle est payée, la limitation prévue au paragraphe 2 ci-dessus n'est applicable, dans l'Etat du débiteur, qu'à la

partie de cette redevance qui correspond à cette valeur intrinsèque et normale.

Article 12.

Sous réserve des dispositions de l'article 14 ci-après, les pensions et les rentes viagères ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le bénéficiaire est le résident.

Article 13.

1. Sous réserve des dispositions de l'article 14 ci-après, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'une personne résidente d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi est exercé dans l'autre Etat contractants, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 ci-dessus, les rémunérations qu'une personne résidente d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :

- a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de l'année fiscale considérée;
- b) les rémunérations sont payées par un employeur ou au nom d'un employeur qui n'est pas résident de l'autre Etat; et
- c) les rémunérations ne sont pas déduites des bénéfices d'un établissement stable ou d'une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, les rémunérations afférentes :

- a) à une activité exercée à bord d'un navire en trafic international sont imposables dans l'Etat sur le territoire duquel ce navire est immatriculé ou par lequel il a été muni de titres de nationalité.
- b) à une activité exercée à bord d'un aéronef en trafic international sont imposables dans l'Etat contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise.

Article 14.

1. Les rémunérations allouées à titre de traitements, salaires, appointements, soldes et pensions par un Etat Contractant ou par une personne morale de droit public de cet Etat, en considération de services administratifs ou militaires actuels ou antérieurs sont imposables dans cet Etat.

2. Le paragraphe 1 ne doit pas s'appliquer :
— Lorsque les rémunérations sont allouées à des personnes possédant la nationalité de l'autre Etat sans être en même temps ressortissantes du premier Etat, les rémunérations étant en ce cas exclusivement imposables dans l'Etat dont ces personnes sont les résidentes;

— Lorsque les rémunérations sont versées au titre de services rendus à l'occasion d'une activité commerciale ou industrielle exercée, à des fins lucratives, par l'un des Etats contractants ou une personne morale de droit public de cet Etat.

3. La qualité de personne morale de droit public se détermine d'après la législation de l'Etat où la personne morale est constituée.

Article 15.

1. Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'une personne résidente d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance d'une société qui est résidente de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les rémunérations que les personnes visées au paragraphe 1 reçoivent en une autre qualité entrent, selon leur nature, dans les prévisions de l'article 13 ou de l'article 16.

Article 16.

1. Les revenus qu'une personne résidente d'un Etat contractant retire d'une profession libérale ou d'autres activités indépendantes de caractère analogue ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que cette personne ne dispose de façon habituelle dans l'autre Etat contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. Si elle dispose d'une telle base, la partie des revenus qui peut être attribuée à cette base est imposable dans cet autre Etat.

2. Sont considérées comme professions libérales, au sens du présent article, notamment l'activité scientifique, artistique, littéraire, enseignante ou pédagogique ainsi que celle des médecins, avocats, architectes, ou ingénieurs.

Article 17.

Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire de l'un des Etats contractants, séjournant dans l'autre Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou d'y acquérir une formation professionnelle, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet autre Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet autre Etat.

Article 18.

Nonobstant toute autre disposition de la présente convention, les revenus que les professionnels du spectacle, tels les artistes de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision et les musiciens, ainsi que les sportifs retirent de leurs activités personnelles en cette qualité sont imposables dans l'Etat contractant où ces activités sont exercées.

Article 19.

Les professeurs et les membres du corps enseignant de l'un des Etats contractants qui reçoivent une rémunération pour l'enseignement qu'ils donnent pendant une période de résidence n'excédant pas deux ans dans une université ou dans un autre établissement d'enseignement de l'autre Etat ne sont imposables au titre de cette rémunération que dans le premier Etat.

Article 20.

Les revenus non mentionnés aux articles précédents ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le bénéficiaire est le résident à moins que ces revenus ne se rattachent à l'activité d'un établissement stable que ce bénéficiaire posséderait dans l'autre Etat contractant.

Article 21.

Il est entendu que la double imposition sera évitée de la manière suivante :

A. En ce qui concerne la France :

1. Les revenus autres que ceux visés aux paragraphes 3 à 5 ci-après sont exonérés des impôts français mentionnés à l'article 1er, paragraphe 3, A, de la présente convention lorsque l'imposition de ces revenus est attribuée à la Grèce.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 ci-dessus, les impôts français visés à ce paragraphe peuvent être calculés sur les revenus imposables en France en vertu de la présente convention, au taux correspondant à l'ensemble des revenus imposables d'après la législation française.

3. En ce qui concerne les revenus visés à l'article 9, provenant de sources grecques et qui ont subi le précompte de l'impôt grec, la France accorde un crédit d'impôt au bénéficiaire de ces revenus résident de France. En égard à la situation actuelle résultant de la législation fiscale de chacun des Etats contractants le montant de ce crédit, destiné à tenir compte de l'impôt grec définitivement liquidé, est fixé forfaitairement à un taux correspondant à celui de la retenue à la source pratiquée en France sur les dividendes en application des règles du droit commun.

4. En ce qui concerne les intérêts visés à l'article 10, provenant de sources grecques et qui ont subi le précompte de l'impôt grec dans les conditions prévues à cet article, la France accorde un crédit d'impôt au bénéficiaire de ces intérêts résident de France. En égard à la situation actuelle résultant de la législation fiscale de chacun des Etats contractants, le montant de ce crédit, destiné à tenir compte de l'impôt grec définitivement liquidé, est fixé forfaitairement au taux de 10 %. Ce crédit s'impute:

— pour ce qui est des intérêts d'obligations et autres titres d'emprunts négociables:

Soit sur la retenue à la source, soit sur la taxe complémentaire et l'impôt sur le revenu des personnes physiques soit encore sur l'impôt sur les sociétés, dont le bénéficiaire des intérêts est redevable, selon le cas, en application des règles du droit commun:

pour ce qui est des intérêts de tous autres emprunts soit sur la taxe complémentaire et l'impôt sur le revenu des personnes physiques, soit sur l'impôt sur les sociétés, dont le bénéficiaire des intérêts est redevable sur les mêmes revenus.

5. En ce qui concerne les redevances visées à l'article 11 provenant de sources grecques et qui ont supporté l'impôt grec dans les conditions prévues à cet article, la France accorde au bénéficiaire de ces redevances résident de France un crédit d'impôt correspondant au montant de l'impôt grec et imputable, sur la taxe complémentaire et, le cas échéant sur l'impôt sur le revenu des personnes physiques, soit sur l'impôt sur les sociétés dont ce bénéficiaire est redevable sur les mêmes revenus.

B. En ce qui concerne la Grèce:

Nonobstant toute autre disposition de la présente convention, la Grèce en déterminant les impôts incombant aux personnes résidentes de son territoire, peut comprendre dans les bases de ces impôts toutes les catégories de revenus imposables en vertu de la législation fiscale grecque, comme si la présente convention n'existait pas. Toutefois, la Grèce déduira des impôts ainsi calculés le montant de l'impôt français frappant les revenus ayant leurs sources en France et qui sont compris dans les bases d'imposition des deux Etats contractants, cette déduction étant cependant limitée à la fraction de l'impôt grec correspondant au rapport existant entre les revenus en question et le revenu global imposable en Grèce.

Article 22.

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que les impositions et les obligations y relatives auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat se trouvant dans la même situation.

2. En particulier, les nationaux d'un Etat contractant qui sont imposables sur le territoire de l'autre Etat contractant bénéficient, dans les mêmes conditions que les nationaux de ce dernier Etat, des exemptions, abattements à la base, déductions et réductions d'impôts ou taxes quelconques accordés pour charges de famille.

3. Le terme «nationaux» désigne:

a) En ce qui concerne la France, toutes les personnes physiques qui possèdent la nationalité française;

b) En ce qui concerne la Grèce, toutes les personnes physiques possédant la nationalité grecque;

c) Toutes les personnes morales, sociétés de personnes et associations constituées conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant.

4. Les apatrides ne sont soumis dans un Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que les impositions et les obligations y relatives auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet Etat se trouvant dans la même situation.

5. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité dans les mêmes conditions.

Cette disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

6. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont dans le premier Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que les impositions et les obligations y relatives auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises de même nature de ce premier Etat.

7. Le terme «imposition» désigne dans le présent article les impôts de toute nature et dénomination.

Article 23.

1. Les autorités fiscales des Parties contractantes échangeront les renseignements que les législations fiscales des deux Etats permettent d'obtenir dans le cadre de la pratique administrative normale et qui seront utiles pour assurer l'établissement et le recouvrement réguliers des impôts visés par la présente convention ainsi que l'application en ce qui concerne ces impôts, des dispositions légales relatives à la répression de la fraude fiscale.

2. Les renseignements ainsi échangés qui conservent un caractère secret, ne sont pas communiqués à des personnes autres que celles qui sont chargées de l'assiette et du recouvrement des impôts visés par la présente convention. Aucun renseignement n'est échangé qui révélerait un secret commercial, industriel ou professionnel. L'assistance peut ne pas être donnée lorsque l'Etat requis estime qu'elle est de nature à mettre en danger sa souveraineté ou sa sécurité ou à porter atteinte à ses intérêts généraux.

3. L'échange des renseignements a lieu soit d'office soit sur demande visant des cas concrets. Les autorités compétentes des Etats contractants s'entendent pour déterminer la liste des informations qui sont fournies d'office.

Article 24.

1. Les Etats contractants conviennent de se prêter mutuellement assistance et appui en vue de recouvrer, suivant les règles propres à leur législation ou réglementation respectives, les impôts visés par la présente convention ainsi que les majorations de droits, droits en sus, indemnités de retard, intérêts et frais afférents à ces impôts, lorsque ces sommes sont définitivement dues en application des lois ou règlements de l'Etat demandeur.

2. La demande formulée à cette fin doit être accompagnée des documents exigés par les lois ou règlements de l'Etat requérant pour établir que les sommes à recouvrer sont définitivement dues.

3. Au vu de ces documents, les significations et mesures de recouvrement et de perception ont lieu dans l'Etat requis conformément aux lois ou règlements applicables pour le recouvrement et la perception de ses propres impôts.

4. Les créances fiscales à recouvrer bénéficient des mêmes sûretés et privilèges que les créances fiscales de même nature dans l'Etat de recouvrement.

5. Les contestations touchant l'existence ou le montant de la créance ne peuvent être portées que devant la juridiction compétente de l'Etat requérant.

Article 25.

En ce qui concerne les créances fiscales qui sont encore susceptibles de recours, les autorités fiscales de l'Etat créancier, pour la sauvegarde de ses droits, peuvent demander aux autorités fiscales compétentes de l'autre Etat de prendre les mesures conservatoires que la législation ou la réglementation de celui-ci autorise.

Article 26.

1. Lorsqu'une personne résidente d'un Etat contractant estime que les mesures prises par l'un ou l'autre ou par l'un et l'autre des deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition qui n'est conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut indépendamment des recours prévus par les législations nationales, soumettre son cas à l'autorité de l'Etat contractant dont elle est la résidente.

2. Si la réclamation lui paraît fondée, ladite autorité compétente, lorsque'elle n'est pas elle-même en mesure de parvenir à une solution satisfaisante, s'efforce de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter l'imposition qui n'est pas conforme aux dispositions de la présente Convention.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent par voie d'accord amiable de résoudre les difficultés ou de lever les doutes auxquels l'interprétation de la présente Convention peuvent donner lieu. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éviter la double imposition dans les cas qui n'ont pas été prévus.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants communiquent directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédentes. Si des échanges de vues oraux semblent devoir faciliter cet accord, ces échanges de vues peuvent avoir lieu au sein d'une commission mixte composée de représentants des autorités compétentes des Etats contractants.

Article 27.

1. La présente Convention pourra être étendue telle quelle ou avec les modifications nécessaires, aux Territoires d'Outremer de la République Française qui perçoivent des impôts de caractère analogue à ceux auxquels s'applique ladite convention. Une telle extension pren-

dra effet à dater du jour et sous réserve des modifications et conditions (y compris celles relatives à la cessation d'application) qui seront fixées d'un commun accord entre les Etats contractants par échange de notes diplomatiques ou selon toute autre procédure conforme aux dispositions constitutionnelles de ces Etats.

2. A moins que les Etats contractants n'en soient convenus autrement, la dénonciation de la présente convention en vertu de l'article 31 ci-après par l'un d'eux mettra fin à l'application de ses dispositions à tout territoire auquel elle aura été étendue conformément au présent article.

Article 28

Les autorités compétentes des deux Etats contractants se concerteront pour déterminer d'une commune entente, dans la mesure nécessaire, les modalités d'application de la présente convention

Article 29.

Dès la mise en vigueur de la présente convention, l'accord conclu entre les Etats contractants par voie d'échange de notes portant la date du 9 décembre 1950 et tendant à éviter la double imposition des bénéfices réalisés par les entreprises de transports maritimes et aériens cessera de produire ses effets.

Article 30.

1. La présente convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés à Athènes dans le plus bref délai.

Elle entrera en vigueur un mois après l'échange des instruments de ratification et ses dispositions s'appliqueront, pour la première fois, pour l'imposition des revenus afférents à l'année civile au cours de laquelle interviendra l'échange des instruments de ratification ou aux exercices clos au cours de ladite année.

Article 31.

La présente convention restera en vigueur aussi longtemps qu'elle n'aura pas été dénommée par l'un des Etats contractants.

Toutefois, chaque Etat pourra moyennant un préavis de six mois notifié par la voie diplomatique, la dénoncer soit en totalité, soit en partie, pour la fin de l'année civile à partir de la cinquième année suivant celle de la ratification.

Dans ce cas, la convention s'appliquera, pour la dernière fois, pour l'imposition des revenus afférents à l'année civile au cours de laquelle la dénonciation sera intervenue.

En foi de quoi les plénipotentiaires des deux Etats ont signé la présente convention et y ont apposé leur sceau.

Fait à Athènes le 21 août 1963 en deux originaux, en langue française.

Pour sa Majesté le Roi
des Hellènes
P. PIPINELIS

Pour le Président
de la République Française
G. CHARBONIERES

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Γαλλίας ἀποσκοποῦσα τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν θέσπισιν κανόνων ἀμοιβαίας διοικητικῆς ἐπικουρίας ἐν σχέσει πρὸς τὸν φόρον ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος.

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀποφυγὴν, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν θέσπισιν κανόνων ἀμοιβαίας ἐπικουρίας ἐν σχέσει πρὸς τὸν φόρον τοῦ εἰσοδήματος, ἀπεφάσισαν τὴν σύναψιν συμβάσεως καὶ διώρισαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ὡς πληρεξουσίου των:

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων τὴν Α.Ε. τὸν Κύριον Παναγιώτην Πιπινέλην Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν,

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας τὴν Α.Ε. τὸν Κύριον GUY DE GIRARD DE CHARBONNIERES Ἐκτακτον καὶ Πληρεξούσιον Πρέσβυν ἐν Ἀθήναις,

Οἱ ὅποιοι ἐπιδείξαντες τὰ σχετικὰ πληρεξουσία των, εὐρεθέντα ἐν ἀπολύτῳ τάξει, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν διατάξεων:

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ παρούσα σύμβασις ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος οἱ ὅποιοι εἰσπράχθησαν διὰ λογαριασμὸν ἐκάστου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, τῶν πολιτικῶν τῶν ὑποδιαιρέσεων καὶ τῶν κατὰ τόπους Κοινοτήτων, οἰονδήποτε καὶ ἐάν εἶναι τὸ σύστημα εἰσπράξεως.

Ὡς φόροι ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος θεωροῦνται οἱ φόροι οἱ ἐπιβαλλόμενοι ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος ἢ ἐπὶ στοιχείων εἰσοδήματος καθὼς καὶ οἱ φόροι ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως ἀποσκοποῦν εἰς τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας, ἢ ὅποια θὰ ἠδύνατο νὰ προκύβῃ εἰς ἕνα τῶν κατοικούντων εἰς ἐκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐκ τῆς ταύτοχρονου ἢ διαδοχικῆς εἰσπράξεως ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου Κράτους τῶν φόρων περὶ ὧν ἡ ἀνωτέρω παράγραφος 1.

3. Οἱ ἐν ἰσχύϊ φόροι ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζεται ἡ παρούσα σύμβασις ἐντὸς ἐκάστου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν εἶναι:

A. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γαλλίαν:

- α) ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν φυσικῶν προσώπων
- β) ὁ συμπληρωματικὸς φόρος
- γ) ὁ φόρος ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν ἐταιριῶν καὶ ἄλλων νομικῶν προσώπων.

B. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα:

ὁ ἐνιαῖος φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων.

4. Ἡ σύμβασις θὰ ἐφαρμόζεται ἐπίσης ἐπὶ τῶν ἐπιβληθησομένων τυχόν φόρων παρομοίας ἢ ἀναλόγου φύσεως, οἱ ὅποιοι ἠθέλον προτεθεῖν εἰς τοὺς παρόντας φόρους ἢ ἠθέλον ἀντικαταστήσει αὐτούς. Αἱ ἀρμόδια ἄρχαι τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἀνακοινῶν εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους, τὰς ἐπελθούσας εἰς τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν των τροποποιήσεις κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προηγουμένου ἔτους.

5. Νοεῖται οἰκοθεν ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν ἢ φορολογικῆς νομοθεσίας ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ὑφίστατο τροποποιήσεις, αἱ ὅποια ἠθέλον ἐπηρεάσει αισθητῶς τὴν φύσιν ἢ τὸν χαρακτῆρα τῶν φόρων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, αἱ ἀρμόδιαι ἄρχαι ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν θὰ συμφωνήσουν ἀπὸ κοινοῦ διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν τροποποιήσεων, αἵτινες θὰ ἔδει ἐνδεχομένως νὰ ἐπέλθουν εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως:

1. Ὁ ὅρος «Γαλλία» ὑποδηλοῖ τὴν μητροπολιτικὴν Γαλλίαν καὶ τὰς Ὑπερποντίους περιοχὰς (Γκουαντελούπ, Γκυγιάν, Μαρτινίκαν καὶ Ρεϋνιόν).

Ὁ ὅρος «Ἑλλάς» ὑποδηλοῖ τὰ ἐδάφη τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

2. Ὁ ὅρος «πρόσωπον» ὑποδηλοῖ:

- α) Πᾶν φυσικὸν πρόσωπον

β) Πᾶν νομικὸν πρόσωπον

γ) Πᾶσα ομάδα φυσικῶν προσώπων ἢ ὅποια δὲν ἔχει νομικὴν προσωπικότητα.

3. α) «Κάτοικος ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους» ὑποδηλοῖ πᾶν πρόσωπον τὸ ὅποion δυνάμει τῆς νομοθεσίας τοῦ ρηθέντος Κράτους, ὑπόκειται εἰς τὸν φόρον τοῦ Κράτους τούτου, λόγῳ τῆς κατοικίας, τῆς διαμονῆς του, τῆς ἑδρας τῆς διευθύνσεως του ἢ παντὸς ἑτέρου ἀναλόγου κριτηρίου.

β) Ὅσακις, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 1, ἐν φυσικὸν πρόσωπον θεωρεῖται ὡς κάτοικος ἐκάστου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἢ περίπτωσις ἐπιλύεται βάσει τῶν κάτωθι ἀναφερομένων κανόνων:

αα) Τὸ πρόσωπον τοῦτο θεωρεῖται ὡς κάτοικος τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους εἰς τὸ ὅποion διαθέτει μόνιμον κατοικίαν. Ἐὰν διαθέτει μόνιμον κατοικίαν εἰς ἀμφότερα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη, θεωρεῖται ὡς κάτοικος ἐκείνου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν μετὰ τοῦ ὁποίου διατηρεῖ τοὺς πλέον στενοὺς προσωπικοὺς καὶ οικονομικοὺς δεσμοὺς (κέντρον ζωτικῶν συμφερόντων).

ββ) Ἐὰν τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος ὅπου τὸ πρόσωπον τοῦτο ἔχει τὸ κέντρον τῶν ζωτικῶν συμφερόντων του δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ, ἢ ἐάν τοῦτο δὲν διαθέτῃ μόνιμον κατοικίαν εἰς οὐδὲν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, θεωρεῖται ὡς κάτοικος τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους, ὅπου ἔχει τὴν συνήθη διαμονὴν του.

γγ) Ἐὰν τὸ πρόσωπον τοῦτο ἔχη συνήθη διαμονὴν εἰς ἀμφότερα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη ἢ εἰς οὐδὲν ἐξ αὐτῶν, θεωρεῖται ὡς κάτοικος τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποίου τυγχάνει ὑπήκοος.

δδ) Ἐὰν τὸ πρόσωπον τοῦτο τυγχάνῃ ὑπήκοος ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ οὐδενὸς ἐξ αὐτῶν αἱ ἀρμόδιαι διοικητικαὶ Ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐπιλύουν τὸ ζήτημα δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας.

γ) Ὅσακις, συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 1, ἐν νομικὸν πρόσωπον θεωρεῖται ὡς κάτοικος ἐκάστου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, θεωρεῖται κάτοικος ἐκείνου τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εὕρεσται ἡ ἑδρα τῆς πραγματικῆς διευθύνσεως αὐτοῦ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ προσωπικὰς Ἐταιρείας καὶ τὰς Ἐταιρείας ἐν γένει αἱ ὅποια συμφώνως πρὸς τοὺς διέποντας αὐτὰς ἐθνικοὺς νόμους στεροῦνται νομικῆς προσωπικότητος.

4. Ὁ ὅρος «μόνιμος ἐγκατάστασις» ὑποδηλοῖ καθωρισμένην ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασιν ὅπου μία ἐπιχειρήσις ἀσκεῖ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν δραστηριότητά της.

α) Εἰδικώτερον ἀποτελεῖ μόνιμον ἐγκατάστασιν:

αα) Ἡ ἑδρα διευθύνσεως

ββ) Ὑποκατάστημα

γγ) Γραφεῖον

δδ) Ἐργοστάσιον

εε) Ἐργαστήριον

στστ) Ὀρυχείον, λατομεῖον ἢ ἕτερος τόπος ἐξαγωγῆς φυσικοῦ πλοῦτου.

ζζ) Συνεργεῖον κατασκευῆς ἢ συναρμολογήσεως τοῦ ὁποίου ἢ διάρκεια ὑπερβαίνει τοὺς δώδεκα μῆνας.

β) Δὲν θεωρεῖται ὅτι ὑφίσταται μόνιμος ἐγκατάστασις ἐφ' ὅσον:

αα) γίνεται χρῆσις ἐγκαταστάσεων πρὸς τὸν μοναδικὸν σκοπὸν ἀποθηκεύσεως, ἐκθέσεως ἢ παραδόσεως ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν.

ββ) διατηρεῖται ἀπόθεμα ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποθηκεύσεως, ἐκθέσεως ἢ παραδόσεως.

γγ) διατηρεῖται ἀπόθεμα ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν μεταποιήσεως ὑπὸ ἄλλης τινὸς ἐπιχειρήσεως.

δδ) μόνιμός τις ἐπαγγελματικὴ ἐγκατάστασις χρησιμοποιεῖται μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν ἀγορᾶς ἐμπορευμάτων ἢ συγκεντρώσεως πληροφοριῶν διὰ τὴν ἐπιχειρήσιν.

εε) μόνιμός τις ἐπαγγελματικὴ ἐγκατάστασις χρησιμοποιεῖται μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν διαφημίσεως, παροχῆς πληροφοριῶν, ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης ἢ ἀναλόγων ἐνεργειῶν, αἱ

ὅποια ἔχουν διὰ τὴν ἐπιχείρησιν προπρασκευαστικὸν ἢ ἐπιβατηρικὸν χαρακτήρα.

γ) Πᾶν πρόσωπον ἐνεργεῖ ἐντὸς ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν διὰ λογαριασμὸν ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους — ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ αὐτονομίου πράκτορος ὡς προβλέπεται εἰς τὴν κατωτέρω παράγραφον (δ) —, θεωρεῖται ὡς ἔχον μόνιμον ἐγκατάστασιν ἐντὸς τοῦ πρώτου Κράτους ἐφ' ὅσον κέκτηται ἐντὸς τοῦ Κράτους τούτου ἐξουσίαν τὴν ὅποιαν ἀσκεῖ συνήθως ἐπιτρέπουσαν αὐτῷ νὰ συνάπτῃ συμβάσεις ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἡ δραστηριότης τοῦ προσώπου τούτου περιορίζεται εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμπορευμάτων διὰ τὴν ἐπιχείρησιν.

δ) Δὲν θεωρεῖται ὅτι μία ἐπιχείρησις ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἔχει μόνιμον ἐγκατάστασιν ἐντὸς τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους ἐκ μόνου τοῦ γεγονότος ὅτι αὕτη πραγματοποιεῖ ἐμπορικὰς πράξεις ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει μέτῳ μεζιτου, γενικοῦ παραγγελειοδόχου ἢ οἰουδήποτε ἄλλου αὐτονομίου μεσάζοντος, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐνεργεῖ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς συνήθους δραστηριότητός των.

ε) Τὸ γεγονός ὅτι μία ἐταιρία, τυγχάνουσα κάτοικος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐλέγχει ἢ ἐλέγχεται ὑπὸ μίαν ἐταιρίαν οὔσης κατοίκου τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους ἢ πραγματοποιήσεως ἐμπορικὰς πράξεις ἐντὸς τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους ἔστω μέσῳ μόνιμου ἢ μὴ ἐγκαταστάσεως) δὲν ἀρκεῖ, αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ὅπως χαρακτηρίσῃ οἰονομικῶς τῶν ἐταιριῶν τούτων ὡς μόνιμον ἐγκατάστασιν τῆς ἐτέρας.

5. Ὁ ὅρος «ἀρμόδια Ἀρχαί» ὑποδηλοῖ: εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ἑλλάδος, τὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Γαλλίας, τὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους των θεόντως ἐξουσιοδοτημένους.

6. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως ὑπὸ τοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, πᾶς ὅρος μὴ καθοριζόμενος ἐν αὐτῇ θὰ ἔχη τὴν σημασίαν, ἐκτὸς ἐὰν δὲν καθορίζεται ἄλλως ἐν τῷ κειμένῳ τῆς, ἢ ὅποια δίδεται ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων τοῦ ὑπ' ὄψιν Κράτους καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς φόρους τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ εἰσόδημα ἐξ ἀκινήτου περιουσίας φορολογεῖται ὑπὸ τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου αὕτη εὑρίσκεται.

2. Ὁ ὅρος «ἀκίνητος περιουσία» καθορίζεται συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εὑρίσκεται ἢ ἀκίνητος περιουσία. Ὁ ὅρος οὗτος περιλαμβάνει εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τὰ ἐξαρτήματα ἀκινήτου περιουσίας, τὰ γεωργικὰ ἐργαλεῖα, τὰς γεωργικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ τὰ ζῶα τῶν γεωργικῶν καὶ δασικῶν ἐπιχειρήσεων, τὰ δικαιώματα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἔγγειον ἰδιοκτησίαν, τὴν ἐπιχειρησίαν ἐπὶ τῆς ἀκινήτου περιουσίας καὶ τὰ ἐκ μεταβλητῶν ἢ παγίων ἐσόδων δικαιώματα διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν μεταλλικῶν στρωμάτων, πηγῶν καὶ ἐτέρων προϊόντων φυσικοῦ πλοῦτου. Τὰ σκάφη, τὰ πλοῖα καὶ τὰ ἀεροσκάφη δὲν θεωροῦνται ὡς ἀκίνητος περιουσία.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων 1 καὶ 2 ἐφαρμόζονται ἐπὶ εἰσοδήματος προκύπτοντος ἐκ τῆς ἀμέσου ἐκμεταλλεύσεως, ἢ ἐκ τῆς μισθώσεως ἢ τῆς πακτώσεως ἢ ἐκ πάσης ἄλλης φύσεως ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀκινήτου περιουσίας, συμπεριλαμβανομένου τοῦ εἰσοδήματος τοῦ προερχομένου ἐκ γεωργικῶν ἢ δασικῶν ἐπιχειρήσεων. Ὡσαύτως, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῆς μεταβιβάσεως ἀκινήτου περιουσίας.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων 1 ἕως 3 ἐφαρμόζονται ἐπίσης ἐπὶ εἰσοδήματος προερχομένου ἐξ ἀκινήτου περιουσίας ἄλλων ἐπιχειρήσεων ἐκτὸς τῶν γεωργικῶν καὶ δασικῶν τοιούτων καθὼς καὶ ἐπὶ εἰσοδήματος τῆς ἀκινήτου περιουσίας χρησιμοποιουμένης διὰ τὴν ἀσκήσιν ἐλευθερίου ἐπαγγέλματος.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ κέρδη μιᾶς ἐπιχειρήσεως ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δὲν φορολογεῖται εἰμὴ ἐντὸς τοῦ Κράτους τούτου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐπιχείρησις ἀσκήσῃ βιομηχανικὴν ἢ ἐμπορικὴν δραστηριότητα ἐντὸς τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους διὰ μόνιμον ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως. Ἐὰν ἡ ἐπιχείρησις ἀσκήσῃ τοιαύτην δραστηριότητα, δύναται τὸ ἕτερον Κράτος νὰ ἐπιβάλλῃ φόρον ἐπὶ τῶν κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ ἐκείνων ἄτινα προέρχονται ἐκ τῆς ὡς ἄνω μόνιμου ἐγκαταστάσεως.

2. Ἐὰν ἐπιχείρησις ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἀσκήσῃ βιομηχανικὴν ἢ ἐμπορικὴν δραστηριότητα ἐντὸς τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους διὰ μόνιμον ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως, τότε εἰς ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ μόνιμος ἐγκατάστασις θὰ θεωρηθῆται ὡς πραγματοποιήσασα τὰ κέρδη ἐκείνα, ἄτινα ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἐπραγματοποιεῖ ἐὰν ἦτο διάφορος καὶ ἀνεξάρτητος ἐπιχείρησις ἀσχολουμένη εἰς τὴν αὐτὴν ἢ παρομοίαν δραστηριότητα ὑπὸ παρομοίας ἢ ἀναλόγου συνθήκας καὶ ἐνεργεῖσα τελείως ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ μόνιμον ἐγκατάστασιν.

3. Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κερδῶν μόνιμου τινὸς ἐγκαταστάσεως, ἐκπλήττονται αἱ δαπάναι αἱ διατεθειταὶ διὰ τοὺς ἐπιδιωκόμενους ὑπὸ τῆς μόνιμου ἐγκαταστάσεως ταύτης σκοπούς, συμπεριλαμβανομένων τῶν διοικητικῶν καὶ διαχειριστικῶν ἐν γένει ἐξόδων, τῶν πραγματοποιουμένων εἴτε ἐντὸς τοῦ Κράτους, ὅπου εὑρίσκεται ἡ μόνιμος αὕτη ἐγκατάστασις, εἴτε ἄλλοῦ.

4. Ἐὰν, εἰθιστὰ εἰς ἐν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ὅπως τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς μόνιμου ἐγκαταστάσεως καθορίζονται διὰ τοῦ καταμερισμοῦ τῶν συνολικῶν κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως μεταξὺ τῶν διαφόρων αὐτῆς πηγῶν, αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου οὐδὲν ἔμποδίζουσι τὸ ἐν λόγῳ Συμβαλλόμενον Κράτος ἀπὸ τοῦ νὰ καθορίσῃ τὰ φορολογητέα κέρδη ἐπὶ τῇ βάσει τοιαύτου καταμερισμοῦ κατὰ τὴν κρατοῦσαν συνήθειαν. Ἐν τούτοις ἡ χρησιμοποιουμένη μέθοδος καταμερισμοῦ δέον νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε τὸ ἐπιτυγχανόμενον ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι σύμφωνον πρὸς τὰς καθοριζόμενας ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀρχάς.

5. Οὐδὲν κέρδος δύναται νὰ καταλογισθῆ εἰς μόνιμον ἐγκατάστασιν λόγῳ ἀπλῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ μόνιμου ἐγκαταστάσεως ἐμπορευμάτων διὰ τὴν ἐπιχείρησιν.

6. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων παραγράφων τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς μόνιμου ἐγκαταστάσεως καθορίζονται κατ' ἔτος διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχουν βάσιμοι καὶ ἐπαρκεῖς λόγοι διὰ νὰ γίνῃ τὸ ἀντίθετον.

Ἄρθρον 5.

Ἐάν:

α) Ἐπιχείρησις ἐνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν μετέχῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν Διοίκησιν, ἔλεγχον ἢ κεφάλαιον ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους ἢ

β) τὰ αὐτὰ πρόσωπα συμμετέχον ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν Διοίκησιν, ἔλεγχον ἢ τὸ κεφάλαιον ἐπιχειρήσεως ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, καὶ εἰς ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων τίθενται ἢ ἐπιβάλλονται μεταξὺ τῶν δύο ἐπιχειρήσεων εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἢ οἰκονομικὰς τῶν σχέσεις ὅροι: διάφοροι ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἐτίθεντο μεταξὺ ἀνεξαρτήτων ἐπιχειρήσεων, τὰ κέρδη τὰ ὅποια ἐὰν δὲν ὑπῆρχον οἱ ὅροι οὗτοι θὰ ἐπραγματοποιούντο ὑπὸ μιᾶς ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων ἀλλὰ λόγῳ τῶν ὄρων τούτων δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, δύναται νὰ περιληφθῶν εἰς τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης καὶ κατα συνέπειαν νὰ φορολογηθῶν ἀναλόγως.

Ἄρθρον 6.

Τὰ εἰσοδήματα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων εἰς διεθνή ἐπικοινωνίαν δὲν φορολογεῖται εἰμὴ ἐντὸς τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εἶναι νηολογημένα τὰ πλοῖα ταῦτα ἢ παρὰ τοῦ ὁποίου ἐφωδιασθῆσαν τοὺς τίτλους ἐθνικότητός των.

Τὰ εἰσοδήματα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀεροσκαφῶν εἰς διεθνή ἐπικοινωνίαν, δὲν φορολογούνται εἰμὴ ἐντὸς τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εὐρίσκεται ἡ ἕδρα τῆς πραγματικῆς διευθύνσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως.

* Ἄρθρον 7.

1. Τὰ εἰσοδήματα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ἐταιρικῆς μερίδος ἐταιρείας κεφαλαίων δὲν φορολογούνται εἰμὴ ἐντὸς τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποίου ὁ μεταβιβάσας εἶναι κάτοικος.

2. Ἡ παράγραφος 1 δὲν ἐφαρμόζεται ὡσάντις ἡ ἐκποιηθεῖσα ἐταιρική μερίς, ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως τὴν ὁποίαν ὁ μεταβιβάσας διαδέχεται εἰς τὸ ἕτερον Κράτος. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 4.

* Ἄρθρον 8.

1. Αἱ ἐταιρίαι αἱ ἐδρεύουσαι ἐν Ἑλλάδι, αἵτινες ἔχουν μόνιμον ἐγκατάστασιν ἐν Γαλλίᾳ, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς πραγματοποιούμενας διανομὰς κερδῶν, ὑπόκεινται εἰς τὸν ἐν Γαλλίᾳ φόρον τοῦ εἰσοδήματος τῶν φυσικῶν προσώπων, παρακρατήσεως εἰς τὴν πηγὴν, κατὰ τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 109—2 προϋποθέσεις τοῦ Γενικοῦ Φορολογικοῦ Κώδικος.

Ἐν τούτοις, τὸ τμήμα τῶν διανεμομένων κερδῶν τὸ ὁποῖον ὑπόκειται πράγματι εἰς τὴν ὡς ἄνω ἀναφερομένην παρακράτησιν δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τῶν πραγματοποιούμενων κερδῶν ὑπὸ τῆς ἐν Γαλλίᾳ μονίμου ἐγκαταστάσεως τὸ ὁποῖον ἐλήφθη ὑπ' ὄψει διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τῶν πραγματοποιούμενων κερδῶν ὑπὸ τῆς μονίμου ταύτης ἐγκαταστάσεως ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρουσῆς συμβάσεως.

2. Ἐταιρεία ἐδρεύουσα ἐν Ἑλλάδι δὲν δύναται νὰ ὑπόκειται ἐν Γαλλίᾳ εἰς τὴν ἀναφερομένην εἰς τὴν παράγρ. 1 ἀνωτέρω παρακράτησιν, λόγῳ συμμετοχῆς τῆς εἰς τὴν διαχείρισιν ἢ τὸ κεφάλαιον ἐταιρείας τινὸς ἐδρεύουσας ἐν Γαλλίᾳ ἢ ἕνεκα οἰσδῆποτε ἄλλων σχέσεως μετὰ τῆς ἐταιρείας αὐτῆς, ἀλλὰ τὰ διανεμηθέντα κέρδη ὑπὸ τῆς τελευταίας αὐτῆς ἐταιρείας τὰ ὑποκείμενα εἰς τὴν ἐν λόγῳ παρακράτησιν αὐξάνονται, διὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς εἰρημένης παρακρατήσεως κατὰ περίπτωσιν κατὰ τὰ κέρδη ἢ προνόμια, τὰ ὁποῖα ἡ ἐδρεύουσα ἐν Ἑλλάδι ἐταιρεία θὰ ἐλάμβανεν ἐμμέσως ἀπὸ τὴν ἐδρεύουσαν ἐν Γαλλίᾳ Ἐταιρείαν ὑπὸ τὰς προβλεπομένας εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 5 προϋποθέσεις τῆς διπλῆς φορολογίας ἀποφευγομένης εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ κέρδη καὶ τὰ προνόμια ταῦτα, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 21.

* Ἄρθρον 9.

1. Τὰ διανεμόμενα μερίσματα ὑπὸ ἐταιρείας ἐδρεύουσας ἐντὸς ἐνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν φορολογούνται εἰς τὸ Κράτος τοῦτο.

Ἐν τούτοις, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 21 κατωτέρω ὡσάντις ὁ μέτοχος εἶναι κάτοικος τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, τὸ τελευταῖον τοῦτο Κράτος διατηρεῖ τὸ δικαίωμα νὰ φορολογήσῃ τὰ μερίσματα ταῦτα συμφώνως πρὸς τὴν γενικὴν νομοθεσίαν του, ἐκτὸς ἐὰν ὁ μέτοχος οὗτος διαθέτῃ μόνιμον ἐγκατάστασιν ἐντὸς τοῦ Κράτους τῆς πηγῆς τῶν μερισμάτων καὶ ὅ,τι ἡ τοιαύτη συμμετοχὴ ἐξ ἧς προέρχονται τὰ μερίσματα ἀποτελεῖ περιουσιακὸν στοιχεῖον τῆς ἐγκαταστάσεως ταύτης. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 4.

2. Θεωροῦνται ὡς «μερίσματα» ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 1 τὰ προϊόντα τῶν μετοχῶν τῶς ἰδρυτικῶν τίτλων καὶ τῶν μεριδίων τῶν δικαιούχων καθὼς καὶ τὰ εἰσοδήματα ἄλλων ἐταιρικῶν μεριδίων φορολογούμενα ὡς τὰ ἐκ μετοχῶν εἰσοδήματα, συμφώνως πρὸς τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους τοῦ ὁποίου ἡ διανεμούσα ἐταιρεία εἶναι κάτοικος.

* Ἄρθρον 10.

1. Οἱ τόκοι οἱ προκύπτοντες ἐντὸς τοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν οἱ καταβαλλόμενοι εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους φορολογούνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Ἐν τούτοις τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον προκύπτουν οἱ τόκοι οἱ καταβαλλόμενοι εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, διατηρεῖ τὸ δικαίωμα ὅπως φορολογήσῃ τοὺς τόκους τούτους κατὰ τὴν ἰδικὴν του νομοθεσίαν. Ἐὰν ἀσκήσῃ τοιοῦτον δικαίωμα, ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς τοῦ ἐπιβαλλομένου φόρου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τοὺς συντελεστὰς τοὺς καθοριζομένους εἰς τὴν κατωτέρω παράγραφον 3.

3. α) Εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν Γαλλίαν:

Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῆς γαλλικῆς φορολογικῆς νομοθεσίας, ἡ φορολογία τῶν τόκων τῶν ὁμολογιῶν καὶ ἐτέρων διαπραγματευσίμων τίτλων δανείων προερχομένων ἐκ γαλλικῶν πηγῶν καὶ καταβαλλομένων εἰς πρόσωπα διαμένοντα ἐν Ἑλλάδι περιορίζεται εἰς 12 ο)ο. Οἱ πάσης φύσεως ἕτεροι τόκοι οἱ κτώμενοι ὑπὸ προσώπων κατοίκων Ἑλλάδος ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου.

β) Εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα:

Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων τῆς ἐλληνικῆς φορολογικῆς νομοθεσίας, ἡ φορολογία τῶν πάσης φύσεως τόκων τῶν προερχομένων ἐξ ἐλληνικῶν πηγῶν καὶ καταβαλλομένων εἰς πρόσωπα διαμένοντα ἐν Γαλλίᾳ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 10 ο)ο.

4. Ὁ ὅρος «τόκοι», χρησιμοποιούμενος ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, ὑποδηλοῖ τὰ εἰσοδήματα τὰ προερχόμενα ἐκ Κρατικῶν χρεωγράφων, ὁμολογιῶν, δανείων ἐξ ἐνυποθήκων ἢ μὴ ἢ ἐχόντων δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς κέρδη ἢ πιστώσεις παντὸς εἶδους, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο εἰσόδημα ἐξομοιούμενον ὑπὸ τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας πρὸς εἰσόδημα ἐκ δανείων.

5. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων δὲν ἐφαρμόζονται ὡσάντις ὁ λαμβάνων τοὺς τόκους, κάτοικος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν διατηρεῖ εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος ἐντὸς τοῦ ὁποίου προκύπτουν οἱ τόκοι οὗτοι, μόνιμον ἐγκατάστασιν, πρὸς τὴν ἢ ἐκ δανείου ἀπαιτήσεως ἐξ ἧς προκύπτουν οἱ τόκοι ἔχει ἄμεσον σχέσιν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 4.

* Ἄρθρον 11.

1. Δικαιώματα προκύπτοντα ἐντὸς ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ καταβαλλόμενα εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους φορολογούνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Ἐν τούτοις, τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον προκύπτουσι τὰ δικαιώματα διατηρεῖ τὸ ἐκ τῆς νομοθεσίας του ἀπορρέον δικαίωμα ὅπως φορολογήσῃ τὰ δικαιώματα ταῦτα. Πλὴν ὅμως τὸ ποσοστὸν τῆς φορολογίας τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ 5ο)ο ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν εἰρημένων δικαιωμάτων.

Αἱ ἀρμόδιαι Ἀρχαὶ τῶν δύο Κρατῶν ρυθμίζουν δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας τὸν τρόπον ἐφαρμογῆς τοῦ περιορισμοῦ τούτου.

3. Ὁ ὅρος «δικαιώματα» χρησιμοποιούμενος ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὑποδηλοῖ τὰς πάσης φύσεως ἀντιπαροχὰς διὰ τὴν χρῆσιν ἢ δικαίωμα χρήσεως τοῦ συγγραφικοῦ δικαιώματος ἐπὶ φιλολογικῆς, καλλιτεχνικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς ἐργασίας, διπλώματος εὐρεσιτεχνίας, βιομηχανικοῦ ἢ ἐμπορικοῦ σήματος, σχεδίου ἢ προτύπου μυστικῆς μεθόδου ἐπεξεργασίας ἢ συνταγῆς ὡς ἐπίσης διὰ τὴν χρῆσιν ἢ δικαίωμα χρήσεως βιομηχανικοῦ, ἐμπορικοῦ ἢ ἐπιστημονικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἢ πληροφοριῶν ἀφορῶν βιομηχανικῆν, ἐμπορικῆν ἢ ἐπιστημονικῆν πείραν.

4. Τὰ κέρδη καὶ τὰ ὀφέλη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς μεταβιβάσεως οἰουδήποτε περιουσιακοῦ στοιχείου ἢ δικαιωμάτων ἀναφερομένων εἰς τὴν παράγραφον 3 φορολογούνται μόνον εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος τοῦ ὁποίου ὁ μεταβιβάσας τυγχάνει κάτοικος.

5. Δὲν θεωροῦνται ὡς δικαιώματα:

— σταθεραὶ ἢ μεταβληταὶ πληρωμαὶ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν ὄρυγείου, λατομείου ἢ ἄλλου τόπου ἐξαγωγῆς φυσικοῦ πλοῦτου. Διὰ τὰ εἰσοδήματα ταῦτα ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 3 τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν φορολογίαν τῶν εἰσοδημάτων τῶν προερχομένων ἐξ ἀκινήτου περιουσίας.

— τὰ καταβληθέντα ποσὰ διὰ τὴν μίσθωσιν ἢ διὰ τὸ δικαίωμα χρησιμοποιήσεως κινηματογραφικῶν ταινιῶν. Εἰς τὴν

περίπτωσιν αὐτὴν ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 4, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν φορολογίαν τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν κερδῶν.

6. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 4 δὲν ἐφαρμόζονται ὡσὰκις ὁ λαμβάνων τὰ δικαιώματα κάτοικος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν διατηρεῖ εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, ἐν ᾧ προκύπτουσι τὰ δικαιώματα ταῦτα, μόνιμον ἐγκατάστασιν ἢ σταθερὰν βάσην διὰ τὴν ἄσκησιν ἐλευθερίου τινος ἐπαγγέλματος ἢ ἐτέραν ἀνεξάρτητον δραστηριότητα πρὸς ἧς ἡ πηγὴ ἐξ ἧς προκύπτουσι τὰ δικαιώματα ἔχει ἄμεσον σχέσιν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 4 ἢ τὸ ἄρθρον 16, κατὰ περίπτωσιν, τῆς παρούσης συμβάσεως.

7. Ἐὰν ἡ ἀντιπαροχὴ εἶναι ἀνωτέρα ἐνὸς πραγματικοῦ καὶ εὐλόγου ποσοῦ καταβαλλομένου διὰ τὰ δικαιώματα δὲν ἐφαρμόζεται ὁ προβλεπόμενος εἰς τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 2 περιορισμός, ἐντὸς τοῦ Κράτους τοῦ ἀφειλέτου, εἰμὴ ἐπὶ τοῦ μέρους τοῦ δικαιώματος τούτου τὸ ὁποῖον ἀντιστοιχεῖ εἰς ἐν πραγματικὸν καὶ εὐλόγον ποσόν.

*Ἄρθρον 12.

Ἰπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ κατωτέρω ἄρθρου 14, αἱ συντάξεις καὶ αἱ ἰσόβιοι παροχαὶ δὲν φορολογοῦνται εἰμὴ ἐντὸς τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποῖου ὁ λαμβάνων τυγχάνει κάτοικος.

*Ἄρθρον 13.

1. Ἰπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ κατωτέρω ἄρθρου 14, τὰ ἡμερομίσθια, μισθοὶ καὶ ἕτεροι παρόμοιοι ἀμοιβαὶ κτώμενα ὑπὸ κατοικοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δι' ἔμμισθον ἀπασχόλησιν δὲν φορολογοῦνται εἰμὴ ἐντὸς τοῦ Κράτους τούτου ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀπασχόλησις γίνεταί ἐντὸς τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους. Ἐὰν ἡ ἔμμισθος ἀπασχόλησις ἀσκήτῃ ἐντὸς τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους αἱ οὕτω κτώμεναι ἀμοιβαὶ φορολογοῦνται ἐντὸς τοῦ ἐτέρου τούτου Κράτους.

2. Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 1 αἱ ἀποζημιώσεις αἱ κτώμεναι ὑπὸ κατοικοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐναντι ἐμμίσθου ἀπασχόλησεως ἐντὸς τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους δὲν φορολογοῦνται εἰμὴ ἐντὸς τοῦ πρώτου Κράτους ἐάν:

α) ὁ λαμβάνων διαμένει ἐν τῷ ἐτέρῳ Κράτει ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἢ χρονικὰ διαστήματα μὴ ὑπερβαίνοντα συνολικῶς τὰς 183 ἡμέρας κατὰ τὸ οἰκείον φορολογικὸν ἔτος.

β) αἱ ἀποζημιώσεις καταβάλλονται ὑπὸ ἢ ἐπ' ὀνόματι ἐργοδότη τοῦ ὁποῖου εἶναι κάτοικος τοῦ ἐτέρου Κράτους, καὶ

γ) αἱ ἀποζημιώσεις δὲν ἐκπίπτουσι ἐκ τῶν κερδῶν μόνιμου ἐγκαταστάσεως ἢ σταθερᾶς βάσεως αἰτινες διατηροῦνται ὑπὸ τοῦ ἐργοδότη ἐν τῷ ἐτέρῳ Κράτει.

3. Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου αἱ ἀναλογουσαὶ ἀποζημιώσεις:

α) δι' ὑπηρεσίας παρασχεθείσας ἐπὶ πλοίου ἐνεργούντος διεθνείας μεταφορᾶς φορολογοῦνται εἰς τὸ Κράτος εἰς ᾧ εἶναι νηολογημένον τὸ πλοῖον τοῦτο ἢ παρὰ τοῦ ὁποῖου ἐφωδίσθη μὲ τὸς τίτλους τῆς ἐθνικότητός του.

β) δι' ὑπηρεσίας παρασχεθείσας ἐπὶ ἀεροσκάφους ἐνεργούντος διεθνείας μεταφορᾶς φορολογοῦνται εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος ὅπου εὐρίσκεται ἡ ἔδρα τῆς πραγματικῆς διοικήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως.

*Ἄρθρον 14.

1. Ἀποζημιώσεις αἱ ὁποῖαι ἐχορηγήθησαν ὡς ἡμερομίσθια, συμπληρωματικαὶ ἀμοιβαὶ, μισθοὶ καὶ συντάξεις ὑφ' ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ ὑφ' ἐνὸς νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου τοῦ Κράτους τούτου, ἐναντι διοικητικῶν ἢ στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν παρεχομένων ἢ παρασχεθεισῶν, φορολογοῦνται εἰς τὸ Κράτος τούτου.

2. Ἡ παράγραφος 1 δὲν ἐφαρμόζεται:

— Ὅσῳκις αἱ ἀποζημιώσεις χορηγοῦνται εἰς πρόσωπα ἔχοντα τὴν ἐθνικότητα τοῦ ἐτέρου Κράτους, χωρὶς νὰ εἶναι ταυτοχρόνως καὶ ὑπήκοοι τοῦ πρώτου Κράτους. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν αἱ ἀμοιβαὶ φορολογοῦνται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ Κράτος εἰς ᾧ τὰ πρόσωπα ταῦτα κατοικοῦν.

— Ὅσῳκις αἱ ἀποζημιώσεις καταβάλλονται λόγω ὑπηρεσιῶν παρασχεθεισῶν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐμπορικῆς ἢ βιομηχανικῆς τινος δραστηριότητος ἀσκηθείσης, δι' ἐπικερθεῖς σκοπούς, ὑφ' ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ ὑφ' ἐνὸς νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου τοῦ Κράτους τούτου.

3. Ἡ ἰδιότης τοῦ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου καθορίζεται συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ τὸ νομικὸν πρόσωπον συνεστήθη.

*Ἄρθρον 15.

1. Τὰ ποσοτά, ἀμοιβαὶ, παραστάσεως καὶ ἄλλαι παρόμοιοι ἀμοιβαὶ τὰς ὁποῖας κάτοικος τοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν λαμβάνει ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς μέλους τοῦ διοικητικοῦ ἢ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἐταιρείας κατοικοῦ τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, φορολογοῦνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Αἱ ἀμοιβαὶ τὰς ὁποῖας λαμβάνουν τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν παράγραφον 1 πρόσωπα ὑπὸ ἄλλην τινὰ ἰδιότητα, ὑποκεινται ἀναλόγως τοῦ εἴδους των εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 ἢ τοῦ ἄρθρου 16.

*Ἄρθρον 16.

1. Εἰσοδήματα κτώμενα ὑπὸ κατοικοῦ τοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐκ τῆς ἀσκήσεως ἐλευθερίου τινος ἐπαγγέλματος ἢ ἄλλης ἀνεξαρτήτου δραστηριότητος παρομοίας φύσεως φορολογοῦνται εἰς τὸ Κράτος τοῦτο, ἐκτὸς ἂν τὸ πρόσωπον τοῦτο διαθέτῃ συνήθως εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος σταθερὰν βάσην διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς τοιαύτης δραστηριότητός του. Ἐὰν διαθέτῃ τοιαύτην βάσην, τὸ μέρος τῶν εἰσοδημάτων, τὸ ὁποῖον προέρχεται ἐκ τῆς βάσεως ταύτης φορολογεῖται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Θεωροῦνται ὡς ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος ἄρθρου, κυρίως ἡ ἐπιστημονικὴ καλλιτεχνικὴ, φιλολογικὴ, διδασκαλικὴ ἢ παιδαγωγικὴ δραστηριότης καθὼς καὶ ἡ τοιαύτη τῶν ἰατρῶν, δικηγόρων, ἀρχιτεκτόνων ἢ μηχανικῶν.

*Ἄρθρον 17.

Τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα λαμβάνει σπουδαστῆς ἢ μαθητευόμενος προσερχόμενος ἐξ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ παραμένων εἰς τὸ ἕτερον Κράτος ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὸν σκοπὸν τῆς ἐκπαίδευσέως ἢ τῆς ἐξάσκησέως του, διὰ τὴν συντήρησιν, ἐκπαίδευσιν ἢ ἐξάσκησιν του δὲν φορολογοῦνται ἐν τῷ ἐτέρῳ Κράτει, ἐφ' ὅσον τὰ ποσὰ ταῦτα προέρχονται ἐκ πηγῶν εὐρισκαμένων ἐκτὸς τοῦ ἐτέρου τούτου Κράτους.

*Ἄρθρον 18.

Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως, τὰ εἰσοδήματα τὰ κτώμενα ὑπὸ προσωπικοῦ δημοσίας ψυχαγωγίας ὡς καλλιτέχνην τοῦ θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ἢ τηλεοράσεως καὶ οἱ μουσικοὶ ὡς καὶ οἱ ἀθληταὶ ἐκ τῆς προσωπικῆς αὐτῶν δράσεως ὡς τοιούτων φορολογοῦνται εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος ὅπου ἀσκεῖται ἢ τοιαύτη δραστηριότης.

*Ἄρθρον 19.

Οἱ καθηγηταὶ, καὶ οἱ διδάσκαλοι ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὸ διάστημα παραμονῆς των μὴ ὑπερβαίνον τὰ δύο ἔτη εἰσπράττουσι ἀποζημιώσεις διὰ τὴν διδασκαλίαν εἰς Πανεπιστήμιον ἢ εἰς ἕτερον ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα τοῦ ἐτέρου Κράτους, δὲν φορολογοῦνται διὰ τὴν ἀμοιβὴν ταύτην εἰμὴ μόνον εἰς τὸ πρῶτον Κράτος.

*Ἄρθρον 20.

Τὰ εἰσοδήματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀναφέρονται εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα δὲν φορολογοῦνται εἰμὴ εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος τοῦ ὁποῖου ὁ λαμβάνων τυγχάνει κάτοικος, ἐκτὸς ἂν τὰ εἰσοδήματα ταῦτα συνδέωνται μὲ τὴν δραστηριότητα μόνιμου τινος ἐγκαταστάσεως τὴν ὁποῖαν διατηρεῖ ὁ λαμβάνων εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος.

*Ἄρθρον 21.

Ἐξυπακούεται ὅτι ἡ διπλῆ φορολογία θὰ ἀποφευχθῇ διὰ τοῦ ἀκολουθοῦντος τρόπου.

Α'. "Όσον αφορά την Γαλλίαν:

1. Τα εισοδήματα, πλην εκείνων τα οποία αναφέρονται εις τας παραγράφους 3 έως 5 κατωτέρω, απαλλάσσονται του γαλλικού φόρου του αναφερομένου εις το 1ον άρθρον, παράγραφος 3Α της παρούσης συμβάσεως, όσάκις η φορολογία των εισοδημάτων τούτων έχει παραχωρηθῆ εις την Ελλάδα.

2. Άνεξαρτήτως των διατάξεων της άνωτέρω παραγράφου 1, οι γαλλικοί φόροι οι αναφερόμενοι εις την παράγραφον ταύτην δύνανται να υπολογισθούν επί των εισοδημάτων των φορολογουμένων εν Γαλλία δυνάμει της παρούσης συμβάσεως κατά το ποσοστόν το αντίστοιχόν εις το σύνολον των εισοδημάτων των φορολογουμένων συμφώνως προς την γαλλικήν νομοθεσίαν.

3. "Όσον αφορά τα εισοδήματα τα αναφερόμενα εις το άρθρον 9, τα προερχόμενα εξ ελληνικών πηγών και επί των οποίων έχει ενεργηθῆ η παρακράτησις του ελληνικού φόρου, η Γαλλία παρέχει εις τον δικαιούχον των εισοδημάτων τούτων κάτοικον Γαλλίας έκπτωσιν φόρου. Ός εκ της παρούσης καταστάσεως άπορρευούσης εκ της φορολογικής νομοθεσίας έκάστου των Συμβαλλομένων Κρατών, το ποσόν της έκπτώσεως αυτής, ήτις θεωρείται ως ελληνικός φόρος όριστικώς καταβληθείς καθορίζεται κατ' άποκοπήν εις ποσοστόν αντίστοιχόν εις το ποσόν της διενεργουμένης εν Γαλλία παρακρατήσεως εις την πηγήν επί των μερισμάτων συμφώνως προς τους κανόνες του κοινού δικαίου.

4. "Όσον αφορά τους τόκους τους αναφερομένους εις το άρθρον 10, προερχόμενους εξ ελληνικών πηγών και επί των οποίων ενεργηθῆ η παρακράτησις του ελληνικού φόρου από τας προβλεπομένας εις το άρθρον τούτο προϋποθέσεις, η Γαλλία παρέχει εις τον δικαιούχον των εν λόγω τόκων κάτοικον Γαλλίας έκπτωσιν φόρου. Ός εκ της παρούσης καταστάσεως άπορρευούσης εκ της φορολογικής νομοθεσίας έκάστου των Συμβαλλομένων Κρατών, το ποσόν της έκπτώσεως αυτής, ήτις θεωρείται ως ελληνικός φόρος όριστικώς καταβληθείς, καθορίζεται κατ' άποκοπήν εις ποσοστόν 10 ο). Η έκπτωσις αυτή συμψηφίζεται:

— όσον αφορά τους τόκους όμολογιών και έτέρους διαπραγματευσίμους τίτλους δανείων: είτε κατά την παρακράτησιν του φόρου εις την πηγήν, είτε εις τον συμπληρωματικόν φόρον και τον φόρον επί του εισοδήματος των φυσικών προσώπων, είτε ακόμη εις τον φόρον των εταιριών τους όποιους όφείλει ο δικαιούχος των τόκων, κατά περίπτωσιν, κατ' εφαρμογήν των κανόνων του κοινού δικαίου.

— όσον αφορά τους τόκους οίωνδήποτε άλλων δανείων: είτε επί του συμπληρωματικού φόρου και του φόρου επί του εισοδήματος των φυσικών προσώπων, είτε επί του φόρου επί των εταιριών, τους όποιους όφείλει ο δικαιούχος των τόκων επί των ιδίων αυτού εισοδημάτων.

5. "Όσον αφορά τα δικαιώματα τα αναφερόμενα εις το άρθρον 11, προερχόμενα εξ ελληνικών πηγών και επί των οποίων επεβλήθη ο ελληνικός φόρος υπό τας προβλεπομένας εις το άρθρον τούτο προϋποθέσεις, η Γαλλία παρέχει εις τον δικαιούχον των δικαιωμάτων τούτων κάτοικον Γαλλίας έκπτωσιν του φόρου, η οποία αντίστοιχει εις το ποσόν του ελληνικού τούτου και συμψηφίζεται είτε εις τον συμπληρωματικόν φόρον και, κατά περίπτωσιν, εις τον φόρον επί του εισοδήματος των φυσικών προσώπων, είτε εις τον φόρον των εταιριών τους όποιους όφείλει ο λαμβάνων επί των ιδίων αυτού εισοδημάτων.

Β. "Όσον αφορά την Ελλάδα:

Άνεξαρτήτως πάσης άλλης διατάξεως της παρούσης συμβάσεως, η Ελλάδα καθορίζουσα τους φόρους, οι όποιοι πλήττον τα πρόσωπα τα όποια είναι κάτοικοι του εδάφους της, δύνανται να συμπεριλάβη εις τους φόρους τούτους άπάσας τας κατηγορίας των υποκειμένων εις φορολογίαν εισοδημάτων δυνάμει της Ελληνικής Φορολογικής Νομοθεσίας, ως εάν η παρούσα σύμβασις δεν ύφίσταται. Εν τούτοις, η Ελλάδα θά έκπέση εκ των ούτως υπολογισθέντων φόρων το ποσόν του γαλλικού φόρου ο όποιος πλήττει τα προκείμενα εν Γαλλία

εισοδήματα και τα όποια υπόκεινται εις την φορολογίαν των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, της έκπτώσεως αυτής περιριζομένης πάντως εις το κλάσμα του ελληνικού φόρου του αντίστοιχούτος εις την υπάρχουσαν σχέσιν μεταξύ των περιών ο λόγος εισοδημάτων και του συνολικού εισοδήματος του φορολογουμένου εν Ελλάδι.

Άρθρον 22.

1. Οι ύπηκοι ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δεν υποβάλλονται εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος εις ουδεμίαν φορολογίαν η σχετικήν επιβάρυνσιν, η όποια είναι διάφορος η βαρύτερα της φορολογίας η των σχετικών υποχρεώσεων εις τας όποιας υπόκεινται η δύνανται να υπαχθώσιν οι ύπηκοι του έτέρου τούτου Κράτους εύρισκόμενοι υπό τας αυτάς συνθήκας.

2. Ειδικότερον, οι ύπηκοι ενός Συμβαλλομένου Κράτους οι όποιοι φορολογούνται εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος άπολαύουν υπό τας ίδιαις μετά των υπηκόων του τελευταίου τούτου Κράτους προϋποθέσεις, εξαιρέσεων, απαλλαγών, έκπτώσεων και μειώσεων οίωνδήποτε φόρων χορηγουμένων δι' οικογενειακά δάφη.

3. Ο όρος «ύπηκοι» σημαίνει:

α) "Όσον αφορά την Γαλλίαν, πάντα τα φυσικά πρόσωπα τα όποια κέκτηνται την γαλλικήν υπηκοότητα.

β) "Όσον αφορά την Ελλάδα, πάντα τα φυσικά πρόσωπα τα όποια κέκτηνται την ελληνικήν υπηκοότητα.

γ) Πάντα τα νομικά πρόσωπα προσωπικής εταιρείας και πάσης φύσεως εταιρείας τσταθείσας συμφώνως προς την εν ισχύϊ εις έκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος νομοθεσίαν.

4. Οι άπάτριδες δεν υπόκεινται εντός ενός Συμβαλλομένου Κράτους εις ουδεμίαν φορολογίαν η σχετικήν υποχρέωσιν, ήτις είναι διάφορος η βαρύτερα των φορολογιών και των σχετικών υποχρεώσεων εις τας όποιας υπόκεινται η θά ήτο δυνατόν να υπαχθώσιν οι ύπηκοι του Κράτους τούτου εύρισκόμενοι υπό τας αυτάς συνθήκας.

5. Η φορολογία μονίμου εγκαταστάσεως την όποιαν επιχειρήσις του ενός Συμβαλλομένου Κράτους διατηρεί εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος δεν επιβάλλεται εις το έτερον τούτο Κράτος κατά τρόπον όλιγώτερον εύνοϊκόν της φορολογίας των επιχειρήσεων του έτέρου τούτου Κράτους αι όποια ασκούν την ίδιαν δραστηριότητα υπό τας ίδιαις προϋποθέσεις.

Η διάταξις αυτή δεν δύναται να έρμηνευθῆ ως υποχρεούσα εν Συμβαλλόμενον Κράτος να παραχωρήσῃ εις τους κατοίκους του έτέρου Συμβαλλομένου Κράτους τας προσωπικάς έκπτώσεις, απαλλαγάς και μειώσεις του φόρου αναλόγως της καταστάσεως η των οικογενειακών βαρών τας όποιας παραχωρεί εις τους ίδιους αυτού κατοίκους.

6. Αι επιχειρήσεις ενός Συμβαλλομένου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιον εν όλω η εν μέρει άμέσως η έμμέσως ανήκει η έλέγχεται ύφ' ενός η πλειόνων κατοίκων του έτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δεν υπόκεινται εις το πρώτον Συμβαλλόμενον Κράτος εις ουδεμίαν φορολογίαν η σχετικήν υποχρέωσιν, ήτις είναι διάφορος η βαρύτερα των φορολογιών και των σχετικών υποχρεώσεων εις τας όποιας υπόκεινται η δύνανται να υπαχθούσιν αι άλλαι επιχειρήσεις του αυτού είδους του πρώτου τούτου Κράτους.

7. Ο όρος «φορολογία» υποδηλοϊ εν τῷ παρόντι άρθρω τους πάσης φύσεως η κατονομασίας φόρους.

Άρθρον 23.

1. Αι φορολογικαι Άρχαι των Συμβαλλομένων Μερών δύνανται όπως ανταλλάσσωσι πληροφορίας, αιτινες κατά τους οικείους νόμους των δύο Κρατών είναι δυνατόν να παρασχεθούσιν εν τῷ πλαισίω της όμαλης λειτουργίας της υπηρεσίας και αι όποιαι θά είναι χρήσιμοι δια την εξασφάλισιν της κανονικής βεβαιώσεως και εισπράξεως των φόρων των προβλεπομένων υπό της παρούσης συμβάσεως ως και δια την εφαρμογήν, όσον αφορά τους φόρους τούτους, των νομοθετικών διατάξεων σχετικών με την περιστολήν της φοροδιαφυγής.

2. Αι ούτως ανταλλασσόμεναι πληροφορία θεωρούμεναι άπόρητοι, δέον να μη άποκαλύπτωνται εις πρόσωπα έτερα

εκείνων τὰ ὅποια εἶναι ἐπιφορτισμένα μὲ τὴν βεβαίωσιν καὶ τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως. Οὐδεμία πληροφορία ἀνταλλάσσεται ἐὰν πρόκειται νὰ ἀποκαλύψῃ ἐμπορικόν, βιομηχανικόν ἢ ἐπαγγελματικόν μυστικόν. Ὅσακις τὸ Κράτος παρὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ συμπάρστασις κρίνει ὅτι ἡ παρεχομένη πληροφορία θέτει ἐν κινδύνῳ τὰ κυριαρχικά του δικαιώματα ἢ τὴν ἀσφάλειάν του ἢ ἀντίκειται εἰς τὰ γενικά του συμφέροντα, δύναται νὰ ἀρνηθῇ ταύτην.

3. Ἡ ἀνταλλαγή τῶν πληροφοριῶν δύναται νὰ λάβῃ χώραν εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε κατόπιν αἰτήσεως ἀφορώσης συγκεκριμένης περιπτώσεως. Αἱ ἀρμόδιαι Ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν συμβουλευόνται ἀλλήλας διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ πίνακος τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ἀνταλλασσομένων πληροφοριῶν.

Ἄρθρον 24.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη συμφωνοῦν ὅπως παρέχουν ἀμοιβαίαν βοήθειαν διὰ τὴν εἰσπραξίν συμφώνως πρὸς τοὺς ἰδίους αὐτῶν νομοθετικούς κανόνες ἢ σχετικές διατάξεις, τῶν φόρων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως καθὼς καὶ τῶν προσαυξήσεων, ἐπὶ πλεόν δικαιωμάτων, τῶν δικαιωμάτων λόγῳ ὑπερμερίας, τόκων καὶ ἐξόδων, τῶν ἀναλογούντων εἰς τοὺς φόρους τούτους ἐφ' ὅσον τὰ ποσὰ ταῦτα ὀφείλονται ὀριστικῶς κατ' ἐφαρμογὴν τῶν νόμων ἢ τῶν διατάξεων τοῦ αἰτούντος Κράτους.

2. Ἡ αἴτησις ἢ ὅποια διατυπῶνται πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν δεόν νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τῶν ἐγγράφων, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦνται ὑπὸ τῶν νόμων ἢ κανονισμῶν τοῦ αἰτούντος Κράτους ὥστε νὰ ἀποδεικνύεται ὅτι τὰ πρὸς εἰσπραξίν ποσὰ ὀφείλονται ὀριστικῶς.

3. Δυνάμει τῶν ἐγγράφων αὐτῶν αἱ κοινοποιήσεις καὶ τὰ μέτρα τὰ ὅποια ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν εἰσπραξίν λαμβάνουν χώραν ἐντὸς τοῦ αἰτούντος Κράτους συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς ἐφαρμοζομένους διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν ἰδίων αὐτοῦ φόρων.

4. Αἱ πρὸς εἰσπραξίν φορολογικαὶ ἀπαιτήσεις ἀπολαύουν τῶν ἰδίων ἐγγυήσεων καὶ προνομίων ὡς καὶ αἱ φορολογικαὶ ἀπαιτήσεις τῆς ἰδίας φύσεως τοῦ εἰσπράττοντος Κράτους.

5. Αἱ ἀμφισβητήσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπαρξίν ἢ τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως δὲν δύναται νὰ ἀναχθῶν εἰμὴ μόνον ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου φορολογικοῦ δικαστηρίου τοῦ αἰτούντος Κράτους.

Ἄρθρον 25.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς φορολογικὰς ἀπαιτήσεις τὰς μὴ εἰσέτι παραγραφείσας, αἱ φορολογικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ ἔχοντος τὴν ἀπαιτησίν Κράτους δύναται νὰ ζητήσουν πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων του, ἀπὸ τὰς ἀρμοδίας φορολογικὰς Ἀρχὰς τοῦ ἐτέρου Κράτους ὅπως λάθουν τὰ ἐπιτρεπόμενα ὑπὸ τῆς νομοθεσίας ἢ τῶν κανονισμῶν αὐτοῦ συντηρητικὰ μέτρα.

Ἄρθρον 26.

1. Ὅσακις πρόσωπον κάτοικος ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους κρίνει ὅτι τὰ λαμβανόμενα μέτρα ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἐτέρου ἢ ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν συνεπάγονται ἢ θὰ συνεπάγονται διὰ τοῦτο φορολογίαν, ἣτις δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, δύναται, ἀνεξαρτήτως τῶν προσφυγῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν Ἑθνικῶν νομοθεσιῶν, νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν τὴν περίπτωσιν του ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους, τοῦ ὁποίου τυγχάνει κάτοικος.

2. Ἐὰν ἡ αἴτησις ἤθελε γίνει δεκτὴ ἢ εἰρημένῃ ἀρμόδιαι Ἀρχῇ, ὅσακις δὲν δύναται νὰ ἐξεύρη ἱκανοποιητικὴν λύσιν, θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφοράς διὰ συμβιβασμοῦ μετὰ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, προκειμένου νὰ ἀποφευχθῇ ἡ φορολογία, ἢ ὅποια δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως.

3. Αἱ ἀρμόδιαι Ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἐπιδιώξουν διὰ συμβιβασμοῦ νὰ ἄρουν τὰς δυσκολίας ἢ τὰς ἀμφιβολίας τὰς ὅποιας δημιουργεῖ ἡ ἐρμηγεία ἢ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς παρούσης συμβάσεως. Δύναται, ἐπίσης νὰ ἔλθουν εἰς συμφωνίαν πρὸς ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας διὰ τὰς μὴ προβλεφθείσας περιπτώσεις.

4. Αἱ ἀρμόδιαι Ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐπικοινωνοῦν ἀπ' εὐθείας μεταξὺ τῶν διὰ τὴν ἐπίτευξίν συμφωνίας προβλεπομένης εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους. Ἐὰν αἱ ἀνταλλαγαὶ πληροφοριῶν ἀπόψεων διευκολύνουν τὴν συμφωνίαν ταύτην, αὐταὶ δύναται νὰ ἐξετασθῶν ὑπὸ μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις δύναται νὰ ἐπεκταθῇ, ὡς ἔχει ἢ μετὰ τῶν ἀναγκαίων τροποποιήσεων, εἰς τὰ Ἑπείγοντα Ἑδάφη τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τὰ ὅποια εἰσπράττουν φόρους χαρακτηρῶς ἀναλόγου εκείνων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζεται ἡ εἰρημένη σύμβασις. Τοιαύτη ἐπέκτασις θὰ ἰσχύσῃ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τροποποιήσεων καὶ ὄρων (συμπεριλαμβανομένων τῶν σχετικῶν ὄρων μὲ τὴν λήξιν τῆς ἐφαρμογῆς) οἱ ὅποιοι θὰ καθορισθῶν διὰ κοινῆς συμφωνίας μεταξὺ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, τῆς ἀνταλλαγῆς διπλωματικῶν διακοινώσεων ἢ δι' οἰκισθῆποτε ἐτέρας διαδικασίας συμφώνως πρὸς τὰς συνταγματικὰς διατάξεις τῶν Κρατῶν τούτων.

2. Ἐκτὸς ἐὰν τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη δὲν ἤθελον συμφωνήσῃ ἄλλως, ἡ καταγγελία τῆς παρούσης συμβάσεως δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 31 ὑφ' ἐνὸς ἐξ αὐτῶν τεματίζει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς εἰς πᾶν ἔδαφος εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελον αὕτη ἐπεκταθῇ συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν ἄρθρον.

Ἄρθρον 28.

Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν δύο Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ διαβουλεύονται πρὸς καθορισμὸν ἀπὸ κοινοῦ τῶν τροποποιήσεων σχετικῶς μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἤθελον κριθῇ ἀναγκαῖαι.

Ἄρθρον 29.

Ἀπὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης συμβάσεως, παύει ἰσχύουσα ἡ συμφωνία ἢ συναιολογηθεῖσα μεταξὺ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς διακοινώσεων ὑπὸ ἡμερομηνίαν 9.12.1950 καὶ σκοποῦσα τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας τῶν κερδῶν πραγματοποιουμένων ὑπὸ τῶν ναυτιλιακῶν καὶ ἀεροπορικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρον 30.

1. Ἡ παρούσα σύμβασις θὰ κυρωθῇ καὶ οἱ τίτλοι κυρώσεως θέλουν ἀνταλλαγῇ ἐν Ἀθήναις ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον.

2. Αὕτη θὰ ἰσχύσῃ μετὰ τὴν παρέλευσιν μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν τίτλων κυρώσεως καὶ αἱ διατάξεις τῆς θὰ ἐφαρμοσθῶν τὸ πρῶτον ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν προκυψάντων κατὰ τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ λάβῃ χώραν ἡ ἀνταλλαγή τῶν κυρωτικῶν τίτλων ἢ εἰσοδημάτων προκυψάντων κατὰ τὰς χρήσεις αἰτινες ἐληξάν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 31.

Ἡ παρούσα σύμβασις ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἐφ' ὅσον δὲν θὰ καταγγελθῇ ὑφ' ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

Ἐν τοῦτοις ἕκαστον Κράτος δύναται, διὰ προειδοποιησεως οὐχὶ προγενεστέρας τῆς λήξεως τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἀπὸ τοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἐπικυρώσεως, δι' ἐγγράφου προειδοποιησεως ἐξ μηνῶν γνωστοποιουμένης διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, νὰ καταγγεῖλῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν παρούσαν σύμβασιν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, ἡ σύμβασις θὰ ἐφαρμοσθῇ, διὰ τελευταίαν φοράν ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν εἰσοδημάτων τῶν προκυψάντων κατὰ τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος κατὰ τὴ διάρκειαν τοῦ ὁποίου θὰ λάβῃ χώραν ἡ καταγγελία.

Εἰς πίστωσησιν τῶν ἀνωτέρω οἱ πληρεξούσιοι τῶν δύο Κρατῶν ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν σύμβασιν θέσαντες τὰς σφραγίδας αὐτῶν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 21ην Αὐγούστου 1963 εἰς δύο ἀντίτυπα εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν.

Διὰ τὴν Α.Μ.
τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων
Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Διὰ τὸν Πρόεδρον
τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας
GUY DE GIRARD DE
CHARBONNIÈRES